

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ekonomická fakulta
Katedra řízení

Diplomová práce

Vznik nového oboru na vysoké škole

Vypracovala: Bc. Jana Křížová
Vedoucí práce: Ing. Jaroslav Vrchota, Ph.D.

České Budějovice 2018

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Jana KŘÍŽOVÁ**
Osobní číslo: **E16760**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**
Název tématu: **Vznik nového oboru na vysoké škole**
Zadávací katedra: **Katedra řízení**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

Cílem diplomové práce je vytvořit projekt pro vznik nového bakalářského oboru na vysoké škole.

Metodika práce:

Studium a komparace odborné české i zahraniční literatury, následné vypracování podkladů pro návrh nového oboru v oblasti finančního poradenství. V rámci postupu dojde k finančnímu zhodnocení projektu na základě predikovaných dat.

Rámcová osnova:

1. Úvod
2. Literární přehled
3. Cíl a metodika
4. Vlastní práce
5. Závěr
6. Použitá literatura
7. Přílohy

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**

Rozsah pracovní zprávy: **50 - 60 str.**

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Dvořáčková, Jana (2014). *Politika a každodennost na českých vysokých školách: etnografické pohledy na vzdělávání a výzkum.* **Brno: Slon.**

Jirsa, J. (2014). *Idea university.* **Praha: Academia.**

Svozilová A. (2011). *Projektový management.* **Praha: Grada.**

A guide to the project management body of knowledge. (2013). **PMBOK guide. 111/1998 Sb. Zákon o vysokých školách (2016).**

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jaroslav Vrchota, Ph.D.**
Katedra řízení

Datum zadání diplomové práce: **12. ledna 2017**

Termín odevzdání diplomové práce: **15. dubna 2018**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 ⁽¹⁾
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Petr Rehoř, Ph.D.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 12. ledna 2017

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 13. dubna 2018

Jana Křížová

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu diplomové práce, panu Ing. Jaroslavu Vrcho-
tovi, Ph.D., za cenné rady, připomínky a spolupráci v průběhu zpracování diplomové
práce

Obsah

1. Úvod.....	2
2. Literární rešerše	3
2.1. Projektové řízení	3
2.1.1. Fáze projektu.....	6
2.1.2. Zdroje financování	11
2.1.3. Finanční plán a rozpočet	13
2.2. Vysoká škola.....	19
2.2.1. Akreditační proces	24
2.2.2. Oblast vzdělávání	31
2.2.3. Výukové procesy.....	36
2.2.4. Zajišťování kvality vysokého školství	41
2.2.5. Finanční poradenství	43
3. Metodika a postup práce	45
4. Praktická část	47
4.1. Plánování projektu pomocí síťové analýzy PERT.....	47
4.2. Akreditační proces	56
4.2.1. Sylaby.....	64
4.3. Rozpočet	66
5. Závěr.....	72
I. Summery.....	74
II. Literární přehled.....	75
III. Seznam tabulek a obrázků	
IV. Seznam použitých zkratk	
V. Seznam příloh	
VI. Přílohy	

1. Úvod

„Praxe je nejlepší učitelka“. (Marcus Tullius Cicero)

Dříve, přesněji v minulém století, bylo vysokoškolské vzdělání pokládáno za něco mimořádného a studovat mohl jít pouze student s výjimečnými výsledky. Studenti, kteří řádně vystudovali vysokou školu, byli pokládáni za vědce a odborné teoretiky ve svém oboru. Po roce 1989, po Sametové revoluci, začaly vznikat nové studijní programy, nové vysoké školy, což vedlo ke zvýšenému přílivu studentů, kteří se snadněji dostávali na vysokou školu. Tím, že se zvyšoval počet vysokoškolských absolventů, narůstaly i nové požadavky ze strany zaměstnavatelů.

Dnes se dostáváme do situace, kdy začíná být vysokoškolské vzdělání nutností, a to z pohledu společnosti. Na studenty je kladen větší tlak ze strany zaměstnavatelů, jelikož vystudovaný vysokoškolský student bakalářského či magisterského studijního programu je bez praxe, zkušeností a dovedností. Studenti, kteří se zajímají o svou budoucnost a tento společenský problém vidí, získávají praxi již při svém studiu, začínají podnikat, či absolvují zahraniční stáže, které by jim umožnily získat pracovní místo. Ví, že cokoliv navíc si uvedou do svého životopisu oproti svým spolužákům a kolegům, budou mít větší šanci na úspěch.

Tato diplomová práce se zabývá tématem vysokoškolského vzdělání a vznikem nového studijního programu na vysoké škole. Řeší problematiku praxe v ekonomickém směru, která často na vysokých školách chybí, nebo je přítomna, ale v malém rozsahu.

Tato práce je rozdělena do dvou částí, a to na část teoretickou a část praktickou. Teoretická část se zabývá vznikem nového projektu, jeho rozpočtováním, vzděláním a akreditačním procesem, který je pro tuto práci stěžejní. Praktická část spojuje tato velká témata dohromady pomocí síťové analýzy PERT. Akreditační proces je zde prakticky popsán a jsou zde uvedeny i předměty, cíle studia či profil absolventa. Zakončení praktické části se skládá z rozpočtu, který je nutný pro zakládání nově vznikajícího studijního programu.

2. Literární rešerše

2.1. Projektové řízení

Nejdůležitějším prvkem projektového řízení je projekt. Projekt je dán jedinečnými aktivitami a úkoly, které mají daný specifický cíl, který má být splněn jeho realizací, má definován datum začátku a konce uskutečnění a je stanoven limit zdrojů pro jeho realizaci (Svozilová, 2006).

Projekt se skládá z velkého počtu různých a vzájemných činností, kterých má být dosaženo. Tato definice zahrnuje „složitost“, a to takovou, že projekt se skládá z mnoha různých a spojených částí. V rámci projektu jsou seskupení lidé, zdroje a struktury, které jsou schopné fungovat s jinými subjekty nebo prvky v jejich prostředí (Kiridena & Sense, 2016).

Zdrojem projektu jsou lidé, materiál a finance, které jsou řízeny a organizovány za účelem dosažení projektového cíle. Je to pracovní proces, který prochází mnoha etapami a fázemi, a který vyžaduje sjednocení úsilí a dovedností odborníků z různých oblastí lidského konání (Dolanský, 1996).

Pro lidské zdroje a pro práci v týmu je důležité to, aby pracovníci byli motivováni, měli zájem o práci, znali svoji roli v týmu a měli snahu se dohodnout s ostatními členy týmu na společném řešení. Pro jejich činnost jsou však důležité finanční prostředky. Je nutné hradit náklady spojené s dopravou, ale i jejich odvedenou práci. Před zahájením činnosti je důležité zjistit si, jaké by měly být finanční podmínky pro pracovní tým. Spolu s lidmi je spojen čas a informace. Čas vytváří mantinely pro intenzitu aktivity jednotlivých členů a informace jsou spojeny s využitím zkušeností a dovedností lidí (Jarolímek, 2013).

Realizace projektů může trvat několik dní, ale i několik let, proto se projekty rozdělují na jednotlivé kategorie:

- a) jednoduché
- b) komplexní
- c) speciální.

Na všechny typy projektů lze aplikovat shodné principy a metody řízení (Němec, 2002).

Řízení projektu vyžaduje několik manažerských činností, které se skládají z pěti kroků:

- a) definování projektového cíle
- b) plánování – specifikace provedení, časový plán a finanční rozpočet
- c) vedení – řízení lidských zdrojů
- d) kontrola projektových prací
- e) ukončení – uzavření nedokončených prací a dokumentace (Milton, 2000).

Podnikání je náročné na kvantitativní a finanční odhad vstupních prostředků a v jednotlivých oborech podnikání je tato náročnost různá, a tak to funguje i v rámci projektu (Vejdělek, 1997).

Pro realizaci projektu musí vzniknout strategické plánování, které vyhodnocuje stanovené strategie, zvažuje disponibilitu zdrojů, zahrnuje formulování funkčních a procesních strategických plánů, číselně vyjadřuje plány pomocí rozpočtu, schvaluje strategický plán a průběžně kontroluje jeho plnění (Fotr, 2015).

Hodnocení a měření stanovených strategií projektu se provádí na základě směrného plánu, který se pak porovnává se skutečností. Směrný plán je odvozen z informací o časových návaznostech, nákladech, hierarchické struktuře práce (WBS), a o rozvržených zdrojích (Fiala, 2004).

Na základě úsečkového diagramu je jasné, kdy mají začít a kdy skončit dohodnuté práce, a proto se při finančním plánování dá odvodit výše a termín investičních a osobních výdajů. Výstupem finančního plánu je zejména plán nákladů a plán výnosů. Důležitým klíčem pro zahájení projektu jsou i prostředky na pořízení dlouhodobého majetku, prostředky na pořízení oběžného majetku, či na financování provozních nákladů (Srpová, 2011).

Proces, který by měl umožnit poskytování, sledování a vyhodnocení informací týkajících se technické a finanční oblasti, se nazývá monitoring. Jedná se o vytvoření systému, který na základě finančních a statistických informací sleduje plnění stanovených cílů projektu po celý jeho životní cyklus. Monitoring rozlišujeme podle úrovně projektování, podle časového hlediska a podle obsahu a předmětu monitoringu. Aby byl projekt úspěšný a správně strukturovaný, musí mít předem stanovené indikátory. Indikátory jsou

ukazatele, které mají předem stanovenou vstupní a výstupní formu, věcnou náplň a hodnotí úspěšnost podniku od jeho založení po účinnost stanovených cílů (Hrabánková, 2000).

2.1.1. Fáze projektu

Každý projekt musí mít logickou strukturu, která se skládá z příčiny, proč bude projekt realizován, způsobu, jakým bude projekt prováděn, z místa, kde bude projekt realizován a času (jak dlouho potrvá výstavba) (Němec, 2002).

Vlastní příprava a postup projektování se tvoří od základní myšlenky projektu až po jeho ukončení. Proto má projekt určité fáze: předinvestiční, investiční, provozní, ukončení provozu a likvidace (Fotr, 2005).

Největší pozornost by měla být věnována předinvestiční fázi, protože veškerý úspěch nebo neúspěch projektu závisí na marketingových, technicko-technologických, finančních a ekonomických informacích a poznacích, které byly získány z předprojektových analýz. Tyto analýzy nejsou finančně levnou záležitostí, avšak s pečlivou přípravou projektu je možné předejít značným ztrátám (Fotr, 2011).

V předinvestiční fázi je důležité stanovit si cíle a definovat strategii projektu, která povede k realizaci již stanovených cílů. Musí se však prověřit, zda jsou jednotlivé fáze projektu proveditelné. Typickým nástrojem je studie proveditelnosti (Dolanský, 1996).

Studie proveditelnosti může být u jednoduchých projektů podkladem pro rozhodnutí, zda pokračovat v investiční fázi, a pro komplexní a speciální projekty je nezbytným podkladem pro rozhodnutí, jestli se má v přípravě pokračovat či nikoliv (Němec, 2002).

Tato studie by měla poskytnout veškeré podklady, které jsou potřebné pro investiční rozhodnutí. Je třeba zohlednit základní, komerční, technické, finanční a ekonomické požadavky, které vedou k formulaci cílů projektu a jeho základních charakteristik. Důležitým aspektem je zahrnutí nákladů a výnosů projektu v období provozu, a propočty ukazatelů ekonomické efektivity. Důležité je, aby se s příslušnými náklady a výnosy pracovalo již od samého zahájení a přípravy projektu. Výsledkem studie je výběr nejvhodnější varianty projektu, stanovení harmonogramu a rámcový rozpočet (Fotr, 2005).

Ke kvalitnímu zpracování studie proveditelnosti je zapotřebí velké množství vstupních informací, široké a komplexní znalosti ekonomiky (Valach, 2010).

V investiční fázi projektu se jmenuje hlavní manažer, který je odpovědný za řízení projektu a projektový tým. Tato fáze obsahuje podrobné plány, projektovou organizaci, podrobné časové parametry, zdroje, náklady, realizaci, kontraktace, zpracování podrobné

projektové dokumentace a definují se důsledky a podmínky, které souvisejí s realizací tohoto projektu (Dolanský, 1996).

Přiřazení projektových manažerů k projektům je důležitým aspektem z hlediska organizace a strategie (Seboni & Tutesigensi, 2015).

Projektový manažer je osoba, která odpovídá za plánování a realizaci projektu na taktické a operativní úrovni. Jeho zvolením stoupá úspěšnost řízení projektu. Je to člověk, který má znalosti v řízení projektů, je ochoten tuto práci dělat a dotáhnout ji do konce. Spolu s manažerem je sestavena i skupina pracovníků, jakožto projektový tým (Fiala, 2004).

Projektový tým se skládá z pracujících, kteří se podílejí na projektu a jsou organizačně podřízeni manažerovi projektu (Rosenau, 2000).

Jednotliví členové týmu a spolupracující osoby mají stanovené role, zodpovědnost a pravomoc. Je třeba stanovit vztahy podrobněji, a to vůči okolní, neprojektové organizační struktuře, jinak může docházet ke komunikačním a kompetenčním sporům a šumům. Na základě toho je třeba sestavit komunikační plán (Doležal, 2013).

Cílem plánování projektu je dosažení cílů projektu, a to za pomoci plánu cesty (definice hlavních faktorů a sestavení plánových dokumentů projektu). Plánování je detailním rozbohem z pohledu času, nákladů, technologií, metodologií a pracovních zdrojů, jejichž výstupem jsou dva podrobné a závazné dokumenty: definice předmětu projektu a plán projektu (Svozilová, 2006).

Definiční část řeší, čeho má být dosaženo a jakou formou to má být zabezpečeno. Podstatou této části je soustava projektových cílů, které jsou výsledkem realizace projektu. Proto je nutné, aby se cíle jasně specifikovali už od začátku projektových prací a manažer spolu se svým týmem mezi sebou, o možné změně cílů, komunikovali a spolupracovali, jelikož může dojít k případným nedorozuměním a neplánovaným zásahům do projektu v průběhu realizace. Aby se dosáhlo stanoveného primárního cíle, musí se splnit i cíle dílčí – cíle mají hierarchickou strukturu (strom cílů) (Dolanský, 1996).

Aby mohlo být dosaženo cílů, musí se zpracovat plán projektu (Rosenau, 2000).

Plán projektu obsahuje tyto části:

- a) podrobný rozpis prací
- b) časový rozpis (harmonogram) projektu
- c) návrh na rozpočet projektu
- d) pracovní vztahy a komunikace
- e) minimalizace rizik projektu + kvalita výstupů (Svozilová, 2006).

Projekty dosahují svých cílů úspěšně, pokud jsou dobře plánovány, kontrolovány a prováděny. Životní cyklus projektu je velmi dobře naplánován projektovým manažerem, či organizací. Životním cyklem se rozumí zahajování, plánování, kontrola a implementace. Úspěšné projekty mají dobře vyvinuté plány řízení rizik pro řešení situací, které mají dopad na projekty. Každá organizace nebo univerzita se snaží získat přístup k finančním prostředkům. U takových organizací není problém projekt spustit, ale spíše získat finance na projekt. Projektoví manažeři připravují návrhy projektů, ale jen malá pozornost se věnuje přípravě plánu rizik projektu. Tento dokument je nedílnou součástí návrhu projektu a je považován za důležitý krok při přípravě plánu, který odpovídá fázím životního cyklu (Alok Kumar, 2016).

Komplexní projekt se skládá z více postupných kroků a jeho cíl je dosažen pomocí výstupů, které předává projektový tým. Je efektivní, pokud se projekt rozdělí na dílčí části, které se budou snadněji plánovat a řídit, a to pomocí podrobného rozpisu prací (dále jen WBS). Součástí WBS je možné zpracovat i popis pracovního celku. Pokud je WBS kvalitně zpracován, vytváří pevný základ pro časový harmonogram, rozpočet i přiřazení zodpovědností (Doležal, 2013).

WBS může sloužit nejen pro plánování, ale také pro implementaci, monitorování a kontrolu projektu. Díky těmto aspektům se mohou činnosti zlepšit a mohou přispět ke zvýšení hodnoty projektu (Davis, 2009).

Pro časový harmonogram je důležité stanovení již zmíněných činností a určení doby jejich trvání. Na základě těchto informací je možné provést výpočet doby trvání projektu, zjištění časových rezerv a určení činností, které leží na kritické cestě. K tomuto určení slouží síťové nebo úsečkové grafy (Němec, 2002).

Síťové grafy sledují posloupnost projektových prací, které na sebe navzájem navazují a zobrazují jejich vzájemné závislosti. Existuje spousta síťových grafů, ale mezi

nejběžněji používané patří PERT, neboli síťový graf logického sledu činností. Nejznámějším a nejvíce používaným úsečkovým grafem je Ganttův diagram. Graficky znázorňuje, které činnosti jsou v porovnání s plánem v předstihu, a které mají zpoždění (Rosenau, 2010).

Ganttův diagram slouží k plánování větších projektů, umožňuje sledovat kvalitu projektu a snadnou komunikaci (Deac & VrîncuȚ, 2012).

U metody PERT se definuje doba trvání činností na základě tří odhadů, a to jsou:

- a) optimistický odhad – předpoklad vychází z příznivých podmínek pro realizaci činnosti
- b) modální odhad – předpoklad vychází z běžných podmínek pro realizace činnosti
- c) pesimistický odhad – předpoklad vychází z nepříznivých podmínek pro realizaci činnosti.

Díky těmto odhadům lze zjistit střední hodnotu trvání projektu (Fiala, 2004).

Součástí časových plánů se stává rozpočet nákladů, který je výsledkem podrobného plánovacího procesu. Rozpočet nákladů je pouze tak podrobný, jak podrobně je popsán celý projekt. Každé plánování nákladů může být ohrožováno nejistotou, potenciálními změnami a řadou vnitřních a vnějších vlivů, které působí na projekt (Dolanský, 1996).

Hlavním předpokladem koordinace dílčích úseků prací a kontroly postupu projektového plánu je projektová komunikace. Úspěch nezávisí pouze na efektivním návrhu technického a organizačního prostředí pro komunikaci, ale také na kvalitě jeho použití. Účelem projektové komunikace je předání informací, koordinace úkolů, kontrola a zpětná vazba (Svozilová, 2006).

Kvalita přípravy projektů ovlivňuje jejich úspěšnost, resp. neúspěšnost, protože nedostatky v přípravě nelze odstranit. Způsobují spíše oslabení v průběhu realizace. Avšak ani kvalitní příprava projektu nezaručuje dosažení nejlepších či očekávaných výsledků, a to kvůli riziku a nejistotě. Je tedy důležité identifikovat tyto faktory, které ovlivňují výsledky projektů, stanovit a zhodnotit jejich dopady na budoucí výsledky projektu a pokusit se snížit tato rizika z hlediska jejich nákladů a velikosti. Toto je náplní právě managementu rizika, který se snaží zvýšit pravděpodobnost úspěšnosti a minimalizovat nebezpečí neúspěchu projektu (Fotr, 2011).

Řízení rizik hraje klíčovou roli při udržování stability a efektivity projektu během jeho životního cyklu. Aktivně řeší případné překážky, které mohou vzniknout. Rizikem

projektu může být všechno, co ohrožuje nebo omezuje cíle nebo výsledky projektu. Riziko projektu může být přítomno ve všech projektech a může mít jednu nebo více příčin. To je důvod, proč musí být rizika identifikována, řízena a řešena v průběhu celého projektu (DINU, 2015).

Pomocí celého procesu příprav se projekt může realizovat. Je však nezbytné, aby se všechny činnosti, které vedou k uskutečnění projektu, řídily a kontrolovaly, a to zejména z hlediska času, nákladů a kvality (Němec, 2002).

Pokud jsou ukončeny všechny aktivity projektu, předány a schváleny výstupy, vypořádány a uzavřeny všechny administrativní dokumenty, jedná se o uzavření a ukončení projektu (Svozilová, 2006).

Po fázi investiční (realizační), přichází fáze operační a vyhodnocovací, kde je důležité uskutečnit práce, které zdokumentují a završí předchozí úsilí. Mezi nejdůležitější práce se řadí závěrečná zpráva, kde manažer projektu prohlašuje, že projektové práce byly dokončeny, nebudou požadovány další finanční prostředky, všechny zbývající dluhy budou uhrazeny z vytvořeného speciálního fondu, účtárna je informována o tom, kdo zodpovídá za vyrovnání závazků, a všechny zúčastněné osoby jsou informovány o ukončení projektu. Součástí závěrečné zprávy je i souhrnný přehled výsledků, který poskytuje informace o celém projektu (Fiala, 1996).

Účelem vyhodnocovací fáze je co nejobektivněji posoudit připravované, probíhající nebo ukončené projekty, zhodnotit návrhy, realizaci či výsledky projektů. Také posoudit jejich význam, plnění cílů, efektivnost a účelnost vynaložených finančních prostředků, sociální a ekonomické dopady, a zdali je projekt dlouhodobě udržitelný (Jarolímek, 2013).

Posledními fázemi projektu, jsou fáze provozní, která se musí posuzovat z hlediska krátkodobého a dlouhodobého, a fáze ukončení provozu a likvidace. Krátkodobé hledisko provozní fáze se zabývá provozem obecně, a dlouhodobé hledisko sleduje výnosy a náklady uskutečněného projektu. Závěrečná fáze života, neboli ukončení provozu a likvidace, se zabývá náklady spojenými s likvidací a ukončením provozu projektu (Fotr, 2005).

2.1.2. Zdroje financování

Fáze plánování, kde jsou určeny hlavní cíle podniku, a je zde provedeno hodnocení zdrojů potřebných pro realizaci cílů, je nejdůležitější funkce managementu. Podnik v rámci svých činností potřebuje různé druhy zdrojů, nicméně nejdůležitějším typem zdrojů jsou finanční zdroje, neboť dostupnost jiných druhů zdrojů, stejně jako možnost jejich získání, vždy závisí na finančních příležitostech. Plánování finančních zdrojů, určení jejich optimální struktury a hledání jejich zdrojů je nejdůležitějším úkolem systému finančního řízení a finančního plánování podniku. Finanční plánování může být prováděno s využitím různých nástrojů, z nichž nejoblíbenější je systém rozpočtování (Verstina, Akimova, Kisel, Chibisova, & Lukinov, 2015).

Zdrojem mohou být také lidé, nebo věci. Za lidské zdroje jsou považováni lidé v organizační struktuře nebo jiní lidé s určitými dovednostmi. Za věci se považují různá zařízení nebo peníze, jako materiální zdroj. Přiřazování zdrojů je z hlediska řízení projektu velice důležité, protože může vést k nadbytečnosti pracovníků, malé kvalifikovanosti, či může dojít k nesrovnalostem (Rosenau, 2010).

Optimalizovat lidské zdroje je pro manažera projektu velice náročnou disciplínou, protože chce dosáhnout tří ideálních požadavků, kterými jsou: délka projektu, nejnižší náklady (které se promítají do rozpočtu), a minimální rizika z hlediska časového plánu. Zároveň není optimalizace příliš snadná z hlediska flexibility a kreativity, protože každý jedinec má jinou odbornost a na každého jsou vypočítány jiné náklady (Svozilová, 2006).

Pokud se financují rozsáhlé projekty, a to jak v podnikové sféře, tak i v rámci neziskového sektoru, je nutné těmto aspektům věnovat takovou pozornost, jako všem ostatním přípravám pro realizaci a řízení investičních projektů. Financování projektů se definuje jako činnost, která se zabývá získáváním finančních zdrojů pro založení, chod a rozvoj podniku v potřebném objemu, čase a struktuře, a při optimálních nákladech. Aby bylo možné získat potřebné finanční prostředky, je třeba mít velmi dobře zpracované podklady pro realizaci projektu (Fotr, 2011).

Finanční zdroje můžeme členit na zdroje:

- a) vlastní a cizí
- b) interní a externí
- c) krátkodobé a dlouhodobé (Srpová, 2011).

Nelze zaměňovat interní a vlastní zdroje, a stejně tak externí a cizí zdroje. Za interní zdroje se považují takové finanční zdroje, které byly vytvořeny vlastní činností, a vlastní zdroje jsou částí externích zdrojů, které mají charakter vkladů vlastníků. Opačně je to u cizích zdrojů, které zahrnují veškeré externí zdroje snížené o vlastní zdroje (Valach, 2010).

Každý projekt má svůj účet, ze kterého jsou čerpány finanční prostředky. Ty vytváří podmínky pro investora, který čerpá právě vlastní zdroje, kterými jsou použitelný zisk, odpisy, přírůstek základního kapitálu, nebo naopak zdroje cizí, kde se jedná zejména o bankovní úvěr. Díky těmto prostředkům musí manažer hospodařit, a to takovým způsobem, že musí plánovat náklady, uvolňovat finanční prostředky a kontrolovat průběh realizace z hlediska čerpaných nákladů (Němec, 2002).

2.1.3. Finanční plán a rozpočet

Podnikové plány by se pro lepší orientaci měly rozlišovat podle několika hledisek. Z nejvýznamnějšího hlediska se plány člení dle věcné náplně, tzv. funkční členění plánů. Nejdůležitějšími plány dle tohoto hlediska jsou považovány plán investiční a plán finanční. Příprava a realizace těchto plánů ovlivňuje úspěch či neúspěch projektů (Fotr, 2015).

Finanční plán se tvoří z plánu čerpání výdajů, který se skládá z popisu výdajů projektu v čase, a z plánu zdrojů krytí výdajů, který plánuje a sleduje cash flow. Na rozdíl od finančního plánu, rozpočet sleduje detailně jednotlivé výdaje a náklady projektu, a navíc může být rozšířen o rozpis příjmů, výnosů a zdrojů krytí nákladů (Doležal, 2013).

Rozpočet se sestavuje pro jednotlivé aktivity, oddělení a funkce, a stává se propojeností mezi provozní činností organizace a plánovanými cíli. Proces, při kterém je rozpočet sestavován, je založen na několika principech:

- a) provázanost – jednotlivé rozpočty jednotlivých aktivit, oddělení a funkcí jsou provázané
- b) komunikace – zejména mezi osobami, které jsou do procesu zapojeny
- c) stanovení konkrétních odpovědností – týká se manažerů, kterým jsou přidělené položky, části nebo celé rozpočty
- d) slučitelnost cílů a motivace – všichni, kteří se zúčastňují projektu, musí být schopni se s rozpočtem ztotožnit a respektovat ho
- e) měření a zhodnocení výkonnosti – dodržení rozpočtu (Petřík, 2005).

Pokud je stanovený cíl, je potřeba sledovat určité informace z finančního hlediska. Je třeba zabývat se tím, co stojí peníze, kde se utrácejí, jaké zaměstnance máme a jaké potřebujeme, jaký majetek a vybavení máme a jaké potřebujeme (Jay, 2006).

Při plánování nákladů a rozpočtu je důležité mít sestavenou hierarchickou strukturu činností (WBS) a síťový graf, což je efektivnější, než kdyby se náklady odhadovaly ještě před provedením harmonogramu prací. Aby se mohly vytvářet výkazy o nákladech, musí být zaveden systém projektového nákladového účetnictví, který sumarizuje náklady na projekt a projektové činnosti či úkoly (Rosenau, 2000).

Nákladové účetnictví se používá jako kontrolní nástroj a jako zpětná vazba na postupy a principy finančního účetnictví, které vyžaduje pečlivou účetní, technickou, statistickou a matematickou přípravu (Petřík, 2005).

Náklady, které se vyjadřují v penězích, představují spotřebu výrobních prostředků, ale nejsou totožné s výdaji. Výdaje se stanou nákladem až tehdy, pokud vstoupí do tvorby výrobku nebo služby (Srpková, 2011).

Základem pro odhadování nákladů pro zpracování studií je vynaložený čas, který se podle náročnosti projektu dělí na 3 části:

- a) studie podnikatelských příležitostí (2 – 3 měsíce)
- b) předběžné technicko-ekonomické studie (6 – 12 měsíců)
- c) příprava technicko-ekonomické studie (12 – 15 měsíců)

Odhad nákladů se pak vyjadřuje v procentech celkových investičních nákladů, a to tak, že u podnikatelských příležitostí je to 0,2 % - 1 %; u předběžných technicko-ekonomických studií 0,25 % - 1,5 % a u přípravy technicko-ekonomické studie 1 % - 3%. Procenta však vyjadřují pouze odhad, a proto skutečné náklady budou záviset i na jiných faktorech (Fotr, 2005).

Rozpočet by měl obsahovat veškeré informace o tom, jaké zdroje se čerpají, a jaký je detailní rozpis všech položek, a to dle druhů nákladů:

Tabulka 1 - Druhy nákladů

Přímé náklady	Nepřímé náklady	Ostatní náklady
- práce	- osobní náklady	- rozpočet na krytí obtížně předvídatelných vlivů
- materiál	- podíl krytí nákladů společných a podpůrných funkcí podniku	- manažerská rezerva na pokrytí vlivů neznámých rizik
- pořízení nebo pronájem technologií	- náklady na provoz budov a technologií společnosti	- vyplacené bonusy obchodníkům, provize a jiné náklady, které jsou vázány na projekt
- cestovné	- daně a odvody	

- licence a poplatky		
- nákup subdodávek		
- externí služby projektu (přepravné, likvidace odpadu, ...)		
- pojištění		
- náklady na financování projektu		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Svozilová, 2006).

Pomocí rozpočtu musí manažer podniku vědět, za co se peníze utrácejí, a kolik všechno stojí. Při jeho sestavování musí být realistický a poctivý, nikoliv předvídatelný. Také by si měl promyslet, co všechno by měl rozpočet obsahovat, a jak by měl vypadat. Následující tabulka ukazuje podrobný rozpočet nákladů projektu:

Tabulka 2 - Podrobnější členění druhů nákladů

Náklady	Položky k nákladům
Náklady na zaměstnance	- platy
	- automobily
	- sociální a zdravotní pojištění
	- soukromé zdravotní pojištění
	- penzijní příplatky
	- ostatní požitky
	- vyúčtování výloh
	- pracovní oděvy
Cestovné	- jízdenky na vlak nebo na autobus
	- benzín nebo nafta
	- letenky
Kancelářské potřeby	- obálky
	- počítačové vybavení
	- zápisníky

	- formuláře na faktury
	- tužky
	- kancelářské svorky
	- lepicí pásky
	- lepicí poznámkové papírky
Investiční náklady	- stroje
	- závod
Nábytek na vybavení	- nábytek
	- počítače
Topení a osvětlení	
Režie	- nájem
	- hypoteční splátky, úvěry
Údržba a opravy	
Drobná vydání	
Telefonní účty	
Občerstvení	- pití

Zdroj: Přepřacováno autorem (Jay, 2006).

Každé financování investic je spojeno s určitým nákladem, který je třeba uhradit jejím vlastníkům. Proto se náklady kapitálu považují za nejdůležitější faktor, který určuje požadovanou výnosnost projektu a je východiskem pro výběr optimální kapitálové struktury. Z tohoto hlediska je třeba rozeznávat náklady na jednotlivé druhy kapitálu a vážené průměrné náklady kapitálu. Náklady na jednotlivé druhy kapitálu představují veškeré náklady, které se musí uhradit za získání potřebného kapitálu (např. bankovní úvěr), a vážené průměrné náklady představují průměrné náklady jednotlivých druhů kapitálu na celkovém kapitálu (Marek, 2009).

Nákladem cizího kapitálu je úroková sazba, a náklady vlastního kapitálu (opportunity náklady) závisí na riziku podnikatelské činnosti (Fotr, 2011).

Projekty, které jsou dotované veřejnými prostředky, mohou být efektivně plněny prostřednictvím partnerství a spolupráce. Typickou oblastí, která je takto realizovaná, je sociální oblast (oblast vzdělávání), i když jde v podstatě o investiční projekt (Jarolímek, 2013).

Při poskytování příspěvků a dotací veřejným vysokým školám (dále jen VVŠ), postupuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dle Pravidel. Příspěvky se přidělují VVŠ ze státního rozpočtu na vzdělávací, vědeckou, výzkumnou, vývojovou, inovační, uměleckou či jinou činnost a dotace se poskytují na rozvoj VVŠ, na ubytování a stravování studentů. Žádost o poskytnutí příspěvku a dotací posuzuje ministerstvo na základě žádosti. Pro přidělení příspěvku rozhoduje typ, finanční náročnost studijních programů, počet studentů a dosažené výsledky v některých z již uvedených činností, dále strategický vzdělávací záměr a jeho každoroční realizace. Ministerstvo poskytne příspěvek vypočtený dle rozpočtového okruhu ve výši 90 % ročního objemu, který je určen zejména na běžné výdaje. Zbývající část ministerstvo může poskytnout pouze na žádost VVŠ, která je předložena během roku (v určitých termínech).

Rozpočet dle Pravidel, je členěn na rozpočtové okruhy a ukazatele.

Rozpočtový okruh I je rozdělen na část fixní (rozsah a ekonomická náročnost výkonů VVŠ), tvořenou 90 %, a část výkonovou (výstup činnosti VVŠ a jejich kvalita), tvořenou 10 %. Fixní část tvoří stabilní část tohoto rozpočtového okruhu, protože je spojen s počtem studentů a finanční náročností akreditovaného studijního programu. Finanční prostředky jsou přiděleny dle podílů. Stanovení finanční náročnosti nově akreditovaného studijního programu posoudí samo ministerstvo, a přiřadí mu koeficient ekonomické náročnosti (KEN). Výkonová část přichází do rozpočtu na základě celkového výsledku všech škol. Každá VVŠ získává v jednotlivých indikátorech určitý podíl. Čím větší podíl na celkovém výsledku má, tím dostává více finančních prostředků. Jednotlivými druhy indikátorů jsou: výsledky výzkumu, vývoje a inovací, výsledky umělecké činnosti, externí příjmy VVŠ spojené se vzdělávací a tvůrčí činností, kvalifikační struktura akademických pracovníků, zaměstnanost absolventů, podíl cizinců, vyslaní a přijatí studenti v rámci mobilitních programů, absolventi.

Rozpočtový okruh II se zabývá podporou studentů, a to v oblasti stipendií, ubytování a stravování. Dotace na ubytování a stravování se odvíjí od počtu přepočtených hlavních jídel vydaných studentům v menzách, nebo na základě smluvního vztahu mezi VVŠ a právnickou osobou. Ubytovací stipendium má určité podmínky, které musí být splněny, aby stipendium mohlo být uplatněno.

Rozpočtový okruh III se zabývá rozvojovými programy ministerstva. Dotaci získá VVŠ na realizaci projektů, které byly úspěšné při výběrovém řízení vyhlášených ministerstvem na centralizované rozvojové projekty.

Rozpočtový okruh IV se zabývá mezinárodní spoluprací a ostatními. Mezinárodní spoluprací se rozumí program Erasmus nebo CEEPUS. Dalším ukazatelem v tomto rozpočtovém okruhu je Fond vzdělávací politiky, který je zaměřen na mimořádné a neočekávané události, a na podporu rozvoje systému vysokého školství.¹

---

¹ Pravidla 2017 [Online]. (2017). Retrieved December 29, 2017, from www.msmt.cz/file/39894_1_1/

2.2. Vysoká škola

Po roce 1989 došlo v českém školství ke změnám, které se týkaly řízení, financování, vzdělávací nabídky, subjektů, kteří poskytovali tuto nabídku a kurikuly. Centralizovaný systém se změnil na decentralizovaný, tzn. ve prospěch nižších článků, jako jsou kraje nebo obce. Školy mohly samostatně rozhodovat o personálních, organizačních, finančních a kurikulárních věcech. Vznikly nové druhy škol, nové vzdělávací programy a vznikly i soukromé školy. Se vznikem nových škol, se vytvořily i nové osnovy a plány, nové učebnice a možnosti založit si vlastní vzdělávací program, a byl kladen důraz na cizí jazyky (Vališová & Kasíková, 2007).

Vysoká škola se skládá ze samosprávných akademických orgánů a z dalších orgánů. Do samosprávných akademických orgánů patří akademický senát, skládající se ze studentů a z akademických pracovníků, rektor, jenž stojí v čele vysoké školy, vědecká rada, která se skládá z významných představitelů jednotlivých oborů, kteří uskutečňují vědeckou, uměleckou, výzkumnou, inovační a další činnost, a disciplinární komise, která projednává disciplinární přestupky studentů. Do dalších orgánů vysoké školy patří správní rada, která vydává písemný souhlas k právním úkonům, vyjadřuje se zejména k dlouhodobým záměrům školy, k rozpočtu a k výroční zprávě, a kvestor, který řídí hospodaření a vnitřní správu vysoké školy.²

Vysokoškolské vzdělání navazuje na vzdělání středoškolské a pokračuje vzděláním celoživotním. Jde o vzdělání, které je charakterizováno legislativou, normami, organizační strukturou, akademickou kulturou, strukturou vzdělávacích programů a vzdělávacích procesů. Vysokoškolská výuka je časově omezená aktivita, kde se vyučuje konkrétní předmět. Vysokoškolské vzdělání a výuka je dána vývojem společnosti, politiky, ekonomiky a kultury v dané zemi. V 80. letech minulého století zůstávalo vysokoškolské studium přístupné pouze malé části příslušné věkové skupiny, a tudíž bylo přijímací řízení velice selektivní. Dnes dochází k tzv. masifikaci vysokoškolského vzdělání (Slavík, 2012).

Masifikace znamená, že se na vysoké školy hlásí více a více studentů, kteří jsou méně schopní, a vede to ke snížení kvality vysokých škol (Dvořáčková, 2014).

---

² Zákon o vysokých školách [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=46613&nr=111~2F1998&rpp=15#local-content>

O kvalitu vysokoškolského vzdělání pečuje akreditační komise. Musí zhodnotit kvalitu vysoké školy a zveřejnit výsledky, o které žádá ministr. Na základě zpracování odborného stanoviska hodnocení kvality musí rozhodnout o akreditaci vzdělávacího programu. Akreditační komise může dále rozhodnout o konání habilitačního a profesorského řízení a o vydání státního souhlasu, které je v pravomoci ministerstva (Chvátalová, Kohoutek, & Šebková, 2008).

Pedagog, který se rozhodne se svými kolegy vytvářet vlastní vzdělávací program, je tvůrcem vlastního projektu, tzn., že se podílí na přípravě a stanovení cílů jednotlivých ročníků, určuje si sám výukové metody a rozhoduje se, které učebnice pro výuku použije. Tento odborník musí strukturu výuky vymyslet tak, aby odpovídala zájmům a předchozím znalostem studenta (Pasch, 1998).

Výuka poskytuje znalosti, prostřednictvím kterých se rozvíjejí dovednosti studentů. Vzdělání, které je založeno na individuálním přístupu, musí zohledňovat osobnost studenta a jeho hodnotu. Vzdělávací program má za cíl realizovat rostoucí roli lidského faktoru ve vývoji společnosti (Yunusova & Karunas, 2016).

V České republice má kontrolu nad schvalováním vzdělávacích programů stát. Vzdělávací programy musí splňovat standardy, které jsou určeny pro určitý typ školy (Zlámal, 2009).

Rámcové vzdělávací programy vycházejí z nové strategie, která propojuje vzdělání s praxí, vychází z celoživotního vzdělávání, stanovují očekávanou úroveň vzdělání pro absolventy jednotlivých etap vzdělání a podporují odpovědnost pedagogů za výsledky studentů (Veteška & Tureckiová, 2008).

Ve studijním programu, kde pro absolvování jsou zapotřebí odborné předpoklady, je podmínkou udělení akreditace. Akreditace se udělí pouze v případě, že absolventi budou připraveni k výkonu určeného povolání. Pokud není studijní program akreditován, nelze přijímat studenty, konat výuku a zkoušky, udělovat tituly. Akreditace se uděluje na základě standardů, což je soubor požadavků, které musí vysoké školy splňovat. V případě studijních programů jsou standardy zaměřeny na obsah studijního programu, na profil absolventa, na odborné znalosti a dovednosti studentů, na rozsah mezinárodní spolupráce a spolupráce s odbornou praxí. Praxe na vysokých školách je uskutečňována na základě typů studijních programů, a to zejména zadáváním bakalářských a jiných prací. Standardy jsou dále zaměřeny na řízení, zabezpečení a kontrolu všech činností, které mají

naplňovat poslání vysoké školy. Akreditaci pro studijní program uděluje Akreditační úřad, a to na základě písemné žádosti vysoké školy. Samotná žádost musí obsahovat název vysoké školy, součásti studijního programu, doklady o personálním, finančním a materiálním zabezpečení, a to po celou dobu studia, podmínky přístupu k vysokoškolskému vzdělání, záměr studijního programu, předpokládaný počet přijatých studentů a jejich uplatnění na trhu práce a sebehodnotící zprávu, která popisuje jednotlivé požadavky pro akreditaci. Akreditační úřad rozhodne o udělení akreditace do 120 dnů. Posuzuje nejen standardy, ale také systém zajišťující kvalitu vzdělání. Pokud je akreditace udělena, pak její trvání je 10 let. Pokud je udělena na dobu kratší, může být buď udělena, nebo prodloužena. S udělenou akreditací vznikají i povinnosti pro vysokou školu, a to takové, že musí zlepšovat systém zajišťování kvality vzdělání, naplňovat cíle vysoké školy, informovat Akreditační úřad o důležitých změnách, které by měly dopad na akreditaci, a poskytovat Akreditačnímu úřadu zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávání. Při nedostatečných akreditovaných činnostech může sjednat Akreditační úřad nápravu, a pokud najde závažné nedostatky, může omezit akreditaci tak, že zakáže přijímat nové studenty, nebo udělenou akreditaci odejme zpět. V rámci bakalářského nebo magisterského studijního programu musí být uveden typ studijního programu a standardní doba studia.^{3 4}

Vznik, schvalování nebo změnu ve studijních programech upravují vnitřní předpisy, popřípadě jiné vnitřní dokumenty vysoké školy. Těmito předpisy a dokumenty se rozumí soubor požadavků na studijní program. Předpisy a dokumenty si schvaluje vysoká škola na základě udělených institucionálních akreditací. V případě, že by se vnitřní požadavky neplnily, musí být nastaveny mechanismy, které zajišťují zjednání nápravy. Pokud vysoká škola žádá o udělení institucionální akreditace, musí realizovat vědeckou nebo uměleckou činnost, na kterou se vztahuje tvůrčí činnost. Personální zajištění výuky akademickými pracovníky se zajišťuje z hlediska kvalifikace, věku, délky týdenní pracovní doby a zkušeností s působením v zahraničí nebo v praxi realizované činností v dané oblasti vzdělávání, pro které se akreditace uděluje. Obor, který žádá o akreditaci habilitačního řízení, musí být jasně vymezen. V oboru habilitačního řízení vysoká škola vykonává dlouhodobou vědeckou či uměleckou činnost a dlouhodobě řeší vědecký či umělecký

---

³ Zákon o vysokých školách [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=46613&nr=111~2F1998&rpp=15#local-content>

⁴ Nařízení vlády č. 274/2016 [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <http://www.msmt.cz/file/38955/>

projekt/y, a to v zahraničí či v České republice, kvalitě a intenzitě v tomto habilitačním řízení.⁵

Vysoké školy shromažďují informace o studentech, a to z několika důvodů: analyzují demografické údaje, hodnotí vzdělávací programy, chtějí přijímat špičkové studenty a mimo jiné měří výsledky učení. Vzhledem k tomu, že nastávají problémy související s udržitelností pro výběr vysokoškolských studentů, je třeba více porozumět studentům, kteří projevují zájem a jiný přístup k udržitelnosti na vysoké škole (Valdes-Vasquez et al., 2014).

Každá vysoká škola má vymezen soubor ukazatelů, které sledují plnění cílů. Cíle se týkají vzdělávání, poslání, strategií a řízení. Hlavní ukazatele musí být v souladu s Národní politikou výzkumu, vývoje a inovací, kde se uplatňuje metodika hodnocení výsledků v tvůrčí činnosti (poslání vysoké školy), které se promítá do vzdělání, mezinárodní činnosti a do spolupráce s praxí. Zhodnocení nejvýznamnějších aktivit musí vysoká škola předkládat za posledních pět let v oblasti vzdělávání, pokud chce žádat o institucionální akreditaci. Mezi ukazatele patří úspěšnost studentů v přijímacím řízení, neúspěšnost ve studijním programu, řádné ukončení studia ve studijním programu a uplatnitelnost absolventů.⁶ Ukazatele, hodnocení výsledků a aktivit, se nazývá monitoring.

Monitoring je založen na sběru informací, které jsou důležitým nástrojem pro indikátory. Ty popisují produkci či produktivitu systému. Systém monitoringu v České republice není používán ve velké míře, je spíše realizován v návaznosti na mezinárodní srovnávací studie (např. CERMAT, SCIO) (Janík, 2010).

Dle výzkumné práce a výsledků Rubešové (2009) závisí úspěšnost studentů v přijímacím řízení na předchozím středoškolském prospěchu. V případě oborů, o které není velký zájem, může být požadováno za podmínku přijetí středoškolský prospěch, tudíž se nemusí absolvovat přijímací zkoušky. Rubešová počítá ve svých výpočtech i s jednotnými přijímacími zkouškami (OSP – obecné studijní předpoklady). Než dojde k přijetí uchazečů, a k přijímacím zkouškám, měla by se provádět podrobná analýza predikce, zda zavést jednotné přijímací zkoušky, či nikoliv.

---

⁵ Nařízení vlády č. 274/2016 [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <http://www.msmt.cz/file/38955/>

⁶ Nařízení vlády č. 274/2016 [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <http://www.msmt.cz/file/38955/>

Uplatnitelnost absolventů se pokládá za relativně objektivní měřítko úspěšnosti. Obecně platí, že u mladých lidí (do 25 let), vzhledem k nedostatku praxe, je vyšší míra nezaměstnanosti, nežli u ostatních věkových kategorií. Míra nezaměstnanosti je ovlivněna ekonomickou situací v zemi, vzdělávacím systémem i typem trhu práce. V zemích, kde je úzká vazba mezi odborným vzděláním a trhem práce, je nižší i míra nezaměstnanosti, protože absolventi mají snazší přístup na trh práce, díky absolvované praxi (Matějů, 2010).

2.2.1. Akreditační proces

Akreditační úřad postupuje ve své činnosti dle zákonných předpisů, kterými jsou: zákon o vysokých školách, správní řád a další právní předpisy. Orgány Akreditačního úřadu jsou: Rada, předseda Rady, dva místopředsedové, Předsednictvo, Přezkumná komise, Hodnotící komise, či komise, které stanoví předseda nebo Rada Akreditačního orgánu. Předseda Akreditačního úřadu, po předchozím projednání s Radou, ustavuje doporučené postupy a metody hodnotící činnosti týkající se akreditace studijních programů, institucionální akreditace a akreditace habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem. K doporučeným postupům a metodám je i doporučená struktura a forma žádosti, které se zveřejňují. Další součástí jsou části žádosti o udělení státního souhlasu týkající se návrhů studijních programů. Návrh na složení hodnotící komise připravuje předseda, a to ve spolupráci se členem Rady, který je zaměřen na příslušnou oblast vzdělání. Dále pověří jednoho člena komise, aby zpracoval expertní posudek – oponentní zprávu. Oponentní zpráva by měla obsahovat zhodnocení, zda bylo naplněno veškerých požadavků daných zákonem o vysokých školách a standardů pro akreditaci. Pokud vznikne nesouhlas, pak tato zpráva musí být zdůvodněna. Členům hodnotící komise náleží odměna, která se stanoví jako součást základu pro stanovení výše odměny a koeficientu, který pro žádost o akreditaci studijního programu činí 1,25.⁷

Z hlediska akreditačního procesu má význam přiřadit studijní program do oblasti či do oblastí vzdělávání. Programy, které náleží do konkrétní oblasti vzdělávání, mohou mít konkrétní metodická doporučení (u specifických oblastí) a členy hodnotící komise, kteří odpovídají za oblast vzdělávání, do kterého studijní program patří. Zásadním významem pro hodnocení jsou tematické okruhy státní zkoušky, která má prověřit znalosti a dovednosti studentů, a kterým musí odpovídat struktura předmětů ve studijním plánu. Je ale také nutné, aby posouzením struktury předmětů prošly i takové předměty, které vedou k obsahu státní zkoušky.

Studijní program bez specializace obsahuje jeden studijní plán, který musí být součástí žádosti o akreditaci. Studijní plán musí být sestaven tak, aby naplnil cíle studia a byl dosažen profil absolventa. Studijní plán se skládá z povinných a dalších předmětů. Mělo by platit, že dosažené kredity z povinných a povinně volitelných se skládajících

---

⁷ Statut Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství: Statut [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/statut-nau>

předmětů by měly dosahovat více než 75 % z celkových kreditů (standardních pro bakalářský studijní program). Dle kreditního systému ECTS se pracovní zátěž na studenta pohybuje v rozmezí od 1 500 do 1 800 hodin za akademický rok, a jeden kredit odpovídá 25 až 30 hodinám studia. Standardním počtem kreditů bakalářského studijního programu je 180, což je šedesátinásobek standardní doby studia.⁸

Národní akreditační úřad udělí akreditaci vysokým školám pro daný typ, formu, standardní dobu studia, jazyk a mimo doktorské programy i profil absolventa studijního programu. Vysoká škola musí vyplnit písemně žádost o akreditaci, a ta musí obsahovat:

- a) název vysoké školy, popřípadě její součásti, která bude studijní program uskutečňovat
- b) součásti studijního programu, kterými jsou: název studijního programu, jeho typ, forma a cíle studia, profil studijního programu (v rámci bakalářského či magisterského studijního programu), profil absolventa studijního programu, charakteristiku studijních předmětů, pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů (popř. délku praxe realizované u jiné FO či PO), standardní doba studia vyjádřena v akademických rocích, podmínky, které musí student splnit v průběhu studia studijního programu (včetně státních zkoušek), udělovaný akademický titul, určení oblasti nebo oblastí vzdělávání, v rámci kterých se studijní program uskutečňuje
- c) doklady o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení studijního programu (nejméně na standardní dobu studia), včetně údajů o zohlednění potřeby zajištění podmínek rovného přístupu k vysokoškolskému vzdělání
- d) záměr rozvoje studijního programu, jeho odůvodnění a předpokládaný počet přijímaných uchazečů o studium a informace o předpokládané uplatnitelnosti absolventů studijního programu na trh práce
- e) sebehodnotící zprávu, popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících ze standardů pro akreditaci
- f) v případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, také oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání a souhlasné stanovisko příslušného uznávacího orgánu

Při naplnění těchto podmínek může vysoká škola využít doporučenou strukturu podkladů, které se nacházejí na internetových stránkách Národního akreditačního úřadu.

---

⁸ Doporučené postupy pro přípravu studijních programů [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/79-doporucene-postupy-pro-pripravu-studijnich-programu>

Tyto podmínky vedou k posuzování návrhu pro akreditace. Aby byla udělena akreditace, musí být splněny všechny podmínky uvedené v zákoně.⁹

Žádost o udělení akreditace obsahuje přílohy A-D, bez kterých by nemohla být akreditace posouzena. Jednotlivé informace patřící do těchto příloh budou detailněji rozepsány v praktické části, zde se bude jednat jen o obsah jednotlivých příloh.

Příloha A obsahuje:

- název vysoké školy, která žádá o akreditaci
- název součásti vysoké školy (fakulta, kde má být studijní program uskutečněn)
- název spolupracující instituce (jiná PO)
- typ žádosti (zde se bude jednat o novou akreditaci)
- schvalující orgán (u veřejných VŠ je to orgán, kterých schválil žádost o akreditaci v souladu se zákonem o vysokých školách)
- odkaz na elektronickou podobu žádosti (webové stránky VŠ, přístupové jméno a heslo)
- odkazy na relevantní vnitřní předpisy
- ISCED F (kód Klasifikace oborů vzdělání)

Příloha B-I obsahuje:

- název studijního programu
- typ studijního programu
- profil studijního programu (akademicky či profesně zaměřený)
- forma studia
- standardní doba studia (průměrná studijní zátěž v akademických rocích)
- jazyk studia
- udělovaný akademický titul
- rigorózní řízení
- udělovaný titul (na základě státní rigorózní zkoušky)
- garant studijního programu (včetně akademických titulů)
- zaměření na přípravu k výkonu regulovaného povolání (pokud je regulačních orgánů více, musí být přiloženo k žádosti o akreditaci)

---

⁹ Metodické materiály pro přípravu a hodnocení žádostí o akreditaci studijního programu [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/71-metodicke-materialy-pro-pripravu-a-hodnoceni-zadosti-o-akreditaci-studijniho-programu>

- uznávací orgán
- oblasti vzdělávání (zařazení studijního programu)
- cíle studia ve studijním programu (charakteristika studijního programu)
- profil absolventa studijního programu (odborné znalosti, dovednosti a způsobilosti odpovídající cílům studia)
- pravidla a podmínky pro tvorbu studijních plánů (popis systému studia, včetně povinně volitelných i volitelných předmětů a jejich kreditový systém – ECTS)
- podmínky přijetí ke studiu
- návaznost na další typy studijních programů

Příloha B-II obsahuje:

- označení studijního plánu (pokud je studijní program uskutečňován ve více studijních plánech)
- rozsah (ve vyučovacích hodinách, které se týkají přednášek, seminářů, případně jiná charakteristika časové náročnosti)
- způsob ověření studijních výsledků (zkouška, zápočet, ...)
- počet kreditů (dle kreditového systému vysoké školy)
- vyučující (akademický titul, jméno a příjmení vyučujícího daného předmětu)
- doporučený ročník a semestr pro určitý předmět
- profilující základ a základní teoretické předměty
- povinně volitelné předměty
- součásti SZZ a jejich obsah (základní tematické okruhy a jejich obsah uvedením studijních předmětů)
- další studijní povinnosti (např. povinná odborná praxe – v případě profesně zaměřeného studijního programu se údaje o praxi vyplňují do samostatné přílohy B-IV)
- návrh témat kvalifikačních prací a témata obhájených prací (u nového oboru návrh alespoň 5 témat bakalářských prací)
- návrh témat rigorózních prací a témata obhájených prací
- součásti státních rigorózních zkoušek a jejich obsah

Příloha B-III obsahuje:

- typ předmětu (povinný, povinně volitelný)

- rozsah studijního předmětu (rozsah výuky ve vyučovacích hodinách, týkající se přednášky a semináře)
- prerekvizity, korekvizity, ekvivalence
- způsob ověření studijních výsledků (zápočet, zkouška, ...)
- forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta (jako v předchozím bodě, plus další požadavky k zakončení předmětu – např. seminární práce)
- forma výuky (přednáška, seminář, odborná praxe, ...)
- garant předmětu (jméno, příjmení, akademický titul)
- zapojení garanta do výuky
- vyučující (uvádějí se jako v příloze B-II)
- stručná anotace předmětu (hlavní témata po jednotlivých týdnech výuky)
- studijní literatura a studijní pomůcky (povinná, doporučená literatura)
- rozsah konzultací (celkový počet hodin za semestr)
- informace o způsobu kontaktu s vyučujícím

Příloha B-IV obsahuje:

- charakteristika povinné odborné praxe (popis, zaměření a průběh praxe)
- přehled pracovišť, na kterých má být praxe uskutečňována
- smluvně zajištěno
- zajištění odborné praxe v cizím jazyce (pokud je studijní program zajištěn v cizím jazyce)

Příloha C-I obsahuje:

- název VŠ, součásti VŠ
- typ vztahu k VŠ (typ pracovně-právního vztahu) nebo vztahu na součásti VŠ
- rozsah hodin za týden, popř. za semestr na VŠ či na součásti VŠ
- do kdy (doba určitá, neurčitá)
- další současné působení jako akademický pracovník na jiných VŠ (název, sídlo VŠ)
- předměty příslušného studijního programu a způsob zapojení do jejich výuky, případně další zapojení do uskutečňování studijního programu
- údaje o vzdělání na VŠ (absolvovaný studijní program a obor, nejvyšší dosažené vzdělání, rok ukončení)

- údaje o odborném působení od absolvování VŠ (název zaměstnavatele, pozice a doba působení)
- zkušenosti s vedením kvalifikačních a rigorózních prací (počet obhájených prací)
- obor habilitačního, resp. jmenovacího řízení
- rok udělení hodnosti
- řízení konáno na VŠ (jmenování profesorem)
- přehled o nejvýznamnějších publikačních a dalších tvůrčích činnostech nebo další profesní činnosti u odborníků z praxe vztahující se k zabezpečovaným předmětům (uvádí se 5 nejvýznamnějších publikací za posledních 5 let)
- působení v zahraničí (stát a doba působení)
- podpis (pouze u vyučujících, kteří nemají žádný pracovně-právní vztah k VŠ v době žádosti akreditace)

Příloha C-II obsahuje:

- řešitel/spoluřešitel
- názvy nejvýznamnějších grantů a projektů získaných pro vědeckou, výzkumnou, uměleckou a další tvůrčí činnost v příslušné oblasti vzdělávání (uvádí se nejvýše 2 u bakalářských studijních programů), ale neuvádějí se interní granty VŠ
- zdroj (mezinárodní, či zahraniční granty a instituce, která je financovala)
- období (řešení grantu nebo projektu)
- přehled řešených projektů a dalších aktivit v rámci spolupráce s praxí u profesně zaměřeného bakalářského a magisterského studijního programu (nejvýše 2 – 5 nejvýznamnějších řešených projektů ve spolupráci s praxí)
- pracoviště praxe
- název či popis projektu uskutečňovaného ve spolupráci s praxí
- období, kdy byl grant či projekt řešen
- odborné aktivity vztahující se k tvůrčí, resp. vědecké a umělecké činnosti vysoké školy, která souvisí se studijním programem (jedná se o důležité semináře, workshopy, konference, ...)
- informace o spolupráci s praxí vztahující se ke studijnímu programu (jiné než uváděné výše)

Příloha C-III obsahuje:

- název a stručný popis studijního informačního systému

- přístup ke studijní literatuře
- přehled zpřístupněných databází (odborné databáze a elektronické zdroje)
- název a stručný popis používaného antiplagiátorského systému (kontrola závěrečných prací)

Příloha C-IV obsahuje:

- místo uskutečňování studijního programu
- kapacita výukových místností pro teoretickou výuku (počet studentů, resp. počet míst)
- kapacita a popis odborné učebny (laboratoře, sportoviště, ...)
- vyjádření orgánu hygienické služby ze dne (pouze tam, kde výuka neprobíhala)
- opatření a podmínky k zajištění rovného přístupu

Příloha C-V obsahuje:

- vzdělávací činnost financovaná ze státního rozpočtu
- zhodnocení předpokládaných nákladů a zdrojů na uskutečňování studijního programu (uvádí se, pokud není program financován z veřejného rozpočtu)

Příloha D obsahuje:

- záměr rozvoje studijního programu a jeho odůvodnění
- počet přijímaných uchazečů ke studiu (maximální počet přijímaných studentů, a předpokládané počty i pro následující akademické roky)
- předpokládaná uplatnitelnost absolventů na trhu práce (charakteristika profesí)

K žádosti o akreditaci patří i přílohy, pokud se jedná o případy, kdy:

- a) doklad o platnosti zahraniční akreditace souvisí se zahraničním vysokoškolským studijním programem podle právních předpisů domovského státu
- b) jedná se o vzájemnou spolupráci pro společné uskutečňování s jinou PO v případě studijního programu
- c) jedná se o zajištění praxe s pracovišti, kde má praxe probíhat a je součástí studijního programu
- d) jedná se o studijní oporu v rámci kombinovaného nebo distančního studia¹⁰

¹⁰ Metodické materiály pro přípravu a hodnocení žádostí o akreditaci studijního programu [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/71-metodicke-materialy-pro-pripravu-a-hodnoceni-zadosti-o-akreditaci-studijniho-programu>

2.2.2. Oblast vzdělávání

Celoživotní vzdělání zahrnuje formální, neformální a informální učení. Formální vzdělání lze členit na:

- a) počáteční vzdělání – povinná školní docházka
- b) střední vzdělání – má odborný nebo všeobecný charakter, a lze ji zakončit výučním listem či maturitní zkouškou
- c) terciální vzdělání – má specializovaný (odborný) či umělecký charakter, a zahrnuje ho vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání (Veteška & Tureckiová, 2008).

Terciární vzdělávání, neboli vysokoškolské či univerzitní, se člení na tyto úrovně:

- a) první stupeň, který zahrnuje vzdělávání na vyšších odborných školách, bakalářské a magisterské studium
- b) druhý stupeň, který zahrnuje doktorské studium
- c) neuniverzitní vzdělávání, které slouží k přípravě na vysokoškolské studium
- d) univerzitní vzdělávání, kde je vzdělávání poskytováno jinými typy vysokých škol
- e) vysokou školu univerzitní, která zahrnuje magisterské a doktorské studium
- f) vysokou školu neuniverzitní, která zahrnuje bakalářské studium (Průcha, 1999).

Neformální vzdělání probíhá pomocí kurzů, certifikací či seminářů a zřizují je zejména zaměstnavatelé, a informálním vzděláním se rozumí běžná praxe v práci, rodině a ve volném čase, kde se získávají zkušenosti, dovednosti a vědomosti (Veteška & Tureckiová, 2008).

Edukace neboli výchova a vzdělání, má své subjekty, kterými jsou žák a učitel (Průcha, 1997).

K učitelům, kteří jsou součástí skupiny pedagogických pracovníků, patří učitelé předškolních zařízení, základních škol, základních uměleckých škol, středních škol, speciálních škol, speciálně pedagogických center a pedagogicko-psychologických poraden, učilišť, zařízení pro zájmové studium, školských zotavovacích zařízení, školských zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků, zařízení sociální péče a vychovatelé škol, školských zařízení a zařízení sociální péče, mistři odborného výcviku či vedoucí, instruktoři a trenéři sportovních tříd a praktického vyučování. Výjimku tvoří „učitelé“ vyšších odborných škol, kteří ale pořád mohou patřit k pedagogickým pracovníkům, ale vysokoškolští „učitelé“ se řadí do zvláštní kategorie akademického pracovníka (Průcha, 2002).

Vysokoškolští učitelé by během své výuky měli mít smysl reflexe (Svojanovsky, 2017).

Zároveň by měli porozumět názorům svých studentů a jejich motivaci (Rytivaara & Frelin, 2017).

Oblast vzdělávání na základních a středních školách by měla být koncipována jako:

- a) všeobecné vzdělání – jsou zde zahrnuty mnohostranné předpoklady pro běžné fungování člověka a splňují funkci pro rozvoj osobnosti a pro další profesní vzdělávání
- b) odborné vzdělání - jsou zde zahrnuty předpoklady pro vykonávání určité profese, kde se studentovi (či žákovi) dostanou vědomosti, dovednosti, schopnosti a postoje pro tuto práci
- c) teoretické a praktické vzdělání – je to chápáno jako učební plány, kde jsou zahrnuty jak všeobecné, tak odborné předměty
- d) společenskovední a přírodovědní obsahy vzdělání
- e) školní vzdělávací obsahy a obsahy z mimoškolních vzdělávacích zdrojů – vzdělání je chápáno jako rozvoj osobnosti, která se vyvíjí na základě komunikace mezi přáteli, rodinou, atd.
- f) materiální a formální obsah vzdělání – jedná se o učební pomůcky (v podobě materiálního vzdělání) a o formování psychických funkcí a schopností (v podobě formálního vzdělání) (Vališová & Kasíková, 2007).

Na vysokých školách se tyto koncepce neřeší, protože sama škola je odborně orientovaná. Do obsahu vzdělání se průběžně začleňují nové poznatky, a naopak staré poznatky mohou být z učiva vyřazeny. Vše záleží na kvalifikaci přednášejících a na jednotlivých pracovištích s podmínkou schválení studijních programů a oborů akreditační komisí (Podlahová, 2012).

Dle zákona o vysokých školách vláda v oblasti vzdělání vysokých škol musí vymezit oblasti, které obsahují základní tematické okruhy, studijní programy, které jsou typické pro danou oblast a rámcový profil absolventů, kde jsou uvedeny hlavní cíle vzdělání (znalosti, dovednosti, ...).

Studijní program by měl být koncipován tak, aby byl student schopen používat odborné znalosti a dovednosti, které získal, a který je v souladu s daným profilem studenta. Studijní plán by měl být sestaven tak, aby v něm byla začleněna praktická výuka u fyzické nebo právnické osoby, a byla na ní přesně vymezena délka.¹¹

Profil absolventa se dělí na část obecnou a část zvláštní. Obecná část se zabývá vztahovými postoji, které charakterizují studenta, tedy jaký je jeho vztah sama k sobě, k ostatním lidem, k práci, atd. V rámci studia sem patří připravenost studenta a aktivní zapojení do práce a do života po ukončení studií. Zvláštní část profilu absolventa se zabývá profesionalizací, která se realizuje díky konkrétnímu odbornému vzdělávacímu programu, který je tvořen odbornými předměty, speciálními odbornými předměty a odbornou praxí (Zlámal, 2009).

Učební plán, který vzniká na základě vědeckých postupů, a určují časové úseky pro vyučování, se nazývá kurikula (Průcha, 1997).

Studenti na základě kurikula nezískávají pouze vzdělání, ale také dovednosti, postoje, hodnoty. Hlavní roli hrají především jeho zájmy. Existují různé formy kurikula, které jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 3 – Formy a produkty kurikula

Formy	Produkty
Koncepční forma (plány, programy, vize)	Dokumenty školské politiky, zákony a nařízení
Projektová forma (konkrétní projekty)	Vzdělávací programy, učební plány a osnovy, standardy
Realizační forma	Prezentace učiva učitelem, učebnicí či jinak
Rezultátová forma (percepce obsahu vzdělávání subjekty)	Vzdělávací výsledky („osvojené učivo“)
Efektová forma (jak funguje obsah vzdělání na straně subjektů)	Efekty obsahu vzdělání v profesní kariéře lidí, jejich názorech atd.

Zdroj: přepracováno autorem (Podlahová, 2012)

¹¹ Nařízení vlády č. 274/2016 [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <http://www.msmt.cz/file/38955/>

Vzdělávací program má každá škola, která podle něho musí pracovat. Obsahuje koncepci, cíle a metody práce. Vzdělávací programy jsou schvalovány ministerstvem školství a mají předem stanovenou strukturu, která se skládá z povinné a nepovinné části. Povinná část musí obsahovat název, předkladatele, anotaci, učební plán a organizaci výuky, cílovou a obsahovou specifikaci učiva, formulaci podmínek nutných k realizaci programu. Nepovinná část může obsahovat specifické požadavky na hodnocení žáků (studentů), požadavky na kvalifikaci a další specifickou přípravu pedagogických pracovníků, nebo další případné podmínky a požadavky (Vališová & Kasíková, 2007).

Učební plán si škola musí sama zpracovat podle konkrétních podmínek a uvedených zásad související se vzdělávacím programem. Učební plán obsahuje veškerý seznam předmětů a jejich časové dotace, které musí studenti absolvovat. V povinném základu mají všechny studijní obory stejné předměty, a další, nevyužité hodiny se určují podle profilu absolventa školy. Mezi povinné předměty patří předměty zaměřené na přípravu závěrečné práce, a mimo jiné musí být studijním plánem určeny předměty povinně volitelné, popř. volitelné předměty. Tento učební plán je povinným dokumentem školy (Zlámal, 2009).¹²

Studium bude mít však smysl jen tehdy, pokud budou předměty uspořádány tak, aby studenti danou látku pochopili. K hlavním myšlenkám daných předmětů slouží osnova, která je uspořádána podle logické struktury, ke které je třeba určitá analýza učiva, protože se nemůže v určitém tématu vyučovat všechno, ale pouze podstatné myšlenky a fakta. Díky tomu může pedagog určit učební výsledky, kterých mají studenti dosáhnout, avšak dlouhodobý cíl musí rozčlenit na krátkodobé cíle (Pasch, 1998).

Učebnice neboli učební pomůcky prezentují učivo, které se musí přednášet jejím uživatelům, a to různými formami – verbálně, obrazově či kombinovaně. Učebnice jsou prostředkem, kterým se pedagogové řídí ve svých plánech pro výukovou hodinu a žákům (studentům) slouží ke studiu (Průcha, 1997).

Obsah v učebnicích je studentům vykládán pedagogem v podobě textů, obrazů, schémat či grafů. Učebnice jsou psány tak, aby navazovaly na dosavadní znalosti studentů, a zaměřují se na jeho vyšší úroveň. Problém bývá v tom, že student by měl pochopit vztahy mezi jednotlivými pojmy, nikoliv se je naučit nazpaměť. Pedagogové i autoři

---

¹² Doporučené postupy pro přípravu studijních programů [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/79-doporucene-postupy-pro-pripravu-studijnich-programu>

učebnic předpokládají, že studenti sami rozpoznají vztahy mezi jednotlivými pojmy, a proto se tomu ve školách neučí. Z toho vyplývá, že studenti postupují často cestou pokus omyl, a je velice běžné, že vynechávají klíčové vztahy, nebo naopak vytvářejí vztahy chybné. V některých případech se student setkává s tím, že v učebnicích jsou tabulky či schémata, které se má naučit, nemá k tomu žádný výklad, a tudíž nechápe principy, jakým tabulky či schémata byly sestaveny. Tyto postupy jsou pro studenty bezvýznamné (Čáp & Mareš, 2007).

Klasifikace oborů vzdělání (CZ-ISCED-F) vznikla z důvodu porovnatelnosti údajů na mezinárodní úrovni. Klasifikace je vyřešena řadou kritérií, které je třeba dodržet. Obor se určuje podle převažujících předmětů a jejich obsahu. Obsahem se rozumí věcné, praktické a teoretické znalosti a uznávané kvalifikace. Při klasifikaci by se měly zhodnotit studijní kredity (většina stráveného času by měla být nad hlavním předmětem studijního oboru), a pokud kredity nejsou k dispozici, pak se posuzuje čas strávený na přednáškách, seminářích, v laboratořích či na speciálních projektech. V případě, že nelze identifikovat hlavní předmět, protože jich studijní program zahrnuje několik podobně vymezených, pak se program klasifikuje jako interdisciplinární. Kritériem pro vymezení hlavního předmětu je podíl studijních kreditů či zamýšleného studijního času.¹³

---

¹³ Metodika ke Klasifikaci oborů vzdělání (ISCED-F 2013) [Online]. Retrieved December 29, 2017, from https://www.czso.cz/documents/10180/37519282/cz_isced_f_metodika.pdf/fa192327-9b96-425c-9e19-a87a8cb2a06f?version=1.0

2.2.3. Výukové procesy

Vyučovací procesy lze chápat jako řízené a plánovité formování osobnosti člověka, a to po stránce citové, rozumové, i volní. Jde o komplexnost výchovy (Rambousek a kol., 1989).

Škola je instituce, která poskytuje výchovně-vzdělávací proces, a to pomocí zprostředkovaného učiva nebo způsobu práce. Pomocí výukových modelů, které svazují studenta a pedagoga, se odrážejí jejich názory, postoje a zkušenosti, a mohou se přizpůsobit aktuálním potřebám. Tyto modely se přizpůsobují novým cílům a okolnostem, a jsou součástí celkové koncepce výuky. Rozlišují se 4 modely:

- a) model pedeutologický - tento model se vyznačuje tím, že pedagog vysvětluje látku logicky správně, a to pomocí předvádění, znázorňování nebo učebních pomůcek, a student látku vnímá, pamatuje si jí a reprodukuje (má tedy pasivní postavení, kde se individuální aktivita a samostatnost nepodporuje)
- b) model pedocentrický – pedagog je v postoji tzv. poradce, a student je ve středu zájmu a plní zadávané úkoly pomocí svých předpokladů, preferencí i tempa
- c) model interaktivní (komunikativní) – jedná se o vzájemnou spolupráci studenta a pedagoga, kteří mezi sebou aktivně komunikují (předpokladem je aktivní účast studenta)
- d) model humanisticko-kreativní – v tomto modelu není důležité získat vědomosti či dovednosti, ale dává se také důraz na ovlivňování osobnosti studenta, tzn., že pedagogové vedou studenty k samostatnosti a zodpovědnosti, a to i mimo školu (Maňák & Švec, 2003).

Na ovlivňování osobnosti člověka se podílejí faktory dědičné a vrozené, které jsou základem osobnosti, a lze s nimi dále pracovat; prostředí, do kterého člověk vstupuje; a v neposlední řadě výchova. Pro výchovně-vzdělávací proces je důležitý princip tzv. interiorizace, což znamená vzájemné působení všech tří faktorů, ze kterých vyplývají vlohy a schopnosti jedince. Schopnosti lze dělit na kvalitativní (intelektové, senzomotorické, umělecké) a kvantitativní (nadání, talent, genialita) (Slavík, 2012).

Pedagog může v rámci výchovy na studenty působit příznivě nebo nepříznivě a může tak ovlivnit komunikaci, interakci a vztah ke studentům (Čáp & Mareš, 2007).

Kvalita učení je ovlivněna i studenty, kteří přicházejí do výuky. Přejít ze střední na vysokou školu je značný posun osobnosti člověka, a student získává schopnost sebeorganizace. Vysoká škola nabízí studentovi samostatnost a více možností volby. Každý

student však vstupuje na vysokou školu z jiného důvodu, a proto je popsáno několik typologií studentů. Typologie se člení do čtyř skupin:

1. Studenti, kteří se šli vzdělávat kvůli zájmu o obor
2. Studenti, kteří studují kvůli diplomu
3. Studenti, kteří studují kvůli soutěživosti (chtějí být lepší než ostatní)
4. Studenti, kteří studují kvůli sociální motivaci (potřeba být s ostatními) (Slavík, 2012).

Komunikace je prostředek, který slouží ke sdělování informací, a odehrává se mezi komunikátorem a komunikantem (v sociálním prostředí). V prostředí školy se jedná o didaktickou komunikaci, která probíhá od pedagoga ke studentům, od studentů k pedagogovi, či mezi studenty navzájem. Mezi těmito kategoriemi se sleduje chování pedagoga ke studentům, které může být (v krajních případech) buď dominantní nebo integrativní. Dominantní chování se vyznačuje nátlakem, poroučením, výhrůžkami, obviňováním, a pedagog si trvá pouze na svých názorech, které mu nikdo nemůže vyvrátit. Opakem je integrativní chování, které se vyznačuje vnitřní jistotou, flexibilitou, demokracií a vyrovnaností pedagoga (Zlámal, 2009).

Komunikace je jedním z hlavních prvků procesu ve výuce. K dalším prvkům se řadí interakce, obsah a didaktické prostředky. Aby fungoval celý výchovně-vzdělávací systém, je třeba určit si jednu z výukových metod, která zprostředkovává studentům učivo. V této souvislosti jdou do popředí cíle výuky, ke kterým celý výukový proces směřuje (Maňák & Švec, 2003).

Cílem výuky je rozvoj osobnosti studenta a jeho vědomostí. Cíl by měl být vymezen přesně, protože jen tak může řídit součinnost mezi pedagogem a studentem. Ke konkrétnímu cíli pedagog dojde pouze na základě obecných cílů, které jsou vymezeny pro celou školu. Pedagog by měl cíle přizpůsobit osobnostem studentů, které se zaměřují na jejich postoje, nebo poznání. Nejvlivnějším v didaktickém myšlení a v praktickém použití je taxonomie cílů (systematicky uspořádaný soupis jistých objektů). Tato taxonomie je jakýmsi návodem při hodnocení kognitivních procesů (porozumění, zapamatování), obsahu a znalostí (vědění) (Vališová & Kasíková, 2007).

Požadavkem na vlastnosti cílů výuky je komplexnost. Komplexnost má být vymezena v plánu hodiny, přednášky, semináře či jakékoliv jiné výukové činnosti ve třech dimenzích cílů: kognitivní, afektivní a psychomotorické. Kognitivní, neboli poznávací cíle slouží k osvojování učiva a informací (zapamatování, porozumění, aplikace, analýza,

syntéza, hodnotící posouzení, kreativní činnost). Afektivní, neboli výchovné cíle, vytváří postoje a názory studenta (přijímání hodnoty, reagování na ni, oceňování hodnoty, integrování hodnot, internalizace hodnot v charakteru). Psychomotorické, neboli výcvikové cíle, jsou založeny na využívání učiva v praxi (imitace, manipulace – praktická cvičení, zpřesňování, koordinace, automatizace). Organizace výuky by měla být uspořádána tak, aby se realizoval vzdělávací proces, bylo dosaženo vzdělávacích cílů, a při kterém se užívají didaktické metody (Podlahová, 2012).

Plán hodiny by měl být jasně vymezen, a to tak, aby měl úvod, konstrukci významu, aplikaci učiva do praxe a ověření dosaženého cíle. V úvodu hodiny by měl pedagog zaujmout pozornost studentů. Ve druhé části, kde se dostává k probírané látce učiva, musí dbát na to, aby studenti pochopili nové významy a pojmy. Na základě pochopení probíraného učiva by si měli sami vyzkoušet, jak tyto problémy aplikovat a řešit v praxi. Na základě toho pedagog shromažďuje informace o tom, zda studenti danou látku pochopili nebo ne, a zda bylo dosaženo požadovaných cílů (Pasch, 1998).

Vzdělávání ve velkých skupinách se nazývá přednáška. Přednáška se vyznačuje tím, že přednášející studentům vykládá učivo pomocí powerpointové prezentace, která má svou definitivní podobu, a do které nelze zasahovat (Dvořáčková, 2014).

Jde o monologický výklad, který má vysokou informativní formu. Přednášející by měl prezentovat aktuální informace, které nejsou obsažené v literatuře, takže by měl být na přednášku velmi dobře připraven, což vypovídá o jeho originalitě a tvůrčí schopnosti (Podlahová, 2012).

Opakem monologického výkladu, je výklad dialogický. Jde o jednu z vyučovacích metod, a také o princip. Dialog se může realizovat ve formě diskuse, besedy, rozhovoru, konfrontace názorů, a tak dále. Jde o metodu, kdy pedagog vede studenty otázkami k pochopení nového učiva. Pedagog však musí být na dialog velice dobře připravený, a to jak z hlediska přípravy informací o daném tématu, tak i z hlediska strategie kladených otázek, protože se může stát, že pedagog má nedostatky v argumentaci, a je si sám sebou nejistý (Kolář & Šikulová, 2007).

Praktické vyučování přináší do výuky nové poznatky, impulsy a podněty z praxe, které se prolínají s teorií. Praxe je vyučována na základě učebních plánů a osnov, a je nedílnou součástí odborných předmětů. V případě praktického vyučování si studenti

osvojují teoretické poznatky v praxi, pracují ve skupinách či individuálně. Tato forma výuky má u studentů významný aspekt (Zlámal, 2009).

Praktické vyučování se objevuje převážně na soukromých vysokých školách. Na veřejných vysokých školách je předkládáno jasné vědění pomocí přednášek a studijních materiálů. K praktickému vzdělání dochází až v navazujícím profesním programu, kde výuka probíhá v menších skupinách a studenti si předávají zkušenosti ze své profesní praxe (Dvořáčková, 2014).

Současná generace vysokoškolských studentů je technologicky vyspělejší, etnicky různorodá a společensky propojená, a je třeba tomu přizpůsobit výukové praktiky (Goldman & Martin, 2016).

S nově vznikajícími technologiemi, přichází i online vzdělávání. U studentů je tato metoda, podle studie, velice účinná a zvyšuje se úroveň jejich sebeúcty (Sungur, 2015).

Seminář, neboli cvičení, je další organizační formou vysokoškolského vzdělání. Tato forma navazuje na přednášku, kde si studenti mají osvojit teoretické poznatky na praktických příkladech (Podlahová, 2012).

Studentovi však nestačí pouze přednáška či cvičení, ale musí se vzdělávat také samostatně. Individuální výuka dodává studentovi rozvoj samostatnosti a tvořivosti. Jde o komplexní výukovou metodu, díky níž má sám student odpovědnost za svůj výsledek v učebním procesu (Maňák & Švec, 2003).

Individuální výukou se nerozumí pouze samostatnost studenta, ale také případné konzultace s pedagogem. Cílem je řešení problémů a zadaných úkolů, popřípadě podrobnější vysvětlování nepochopené látky studentem, který nezvládá tempo v hromadných formách studia (Slavík, 2012).

Pedagog by měl být co nejvíce spravedlivý a objektivní, a to i v rámci hodnocení, které ovlivňuje kvalitu výchovně-vzdělávacího procesu. Hodnotí se vědomosti studenta, jeho činnost a úsilí. Základní metodou hodnocení je zkoušení na základě klasifikace. Klasifikace znamená ohodnotit studenta na základě jeho momentálního výkonu. Vhodnější metodou hodnocení je slovní hodnocení. Pedagog se dívá na studenty individuálně a pozoruje je v nejrůznějších činnostech. Slovní hodnocení se opírá o rozvoj osobnosti studenta, jsou tam uvedeny jeho úspěchy a doporučení, jak překonat samu sebe. V této formě hodnocení se uvádí známka, a ústní či slovní zdůvodnění známky (Vališová & Kasíková, 2007).

Dalším způsobem hodnocení může být kolokvium, což je individuální nebo kolektivní zkoušení, kde si pedagog prověří vědomosti daného předmětu. Pro to, aby student mohl být připuštěn ke zkoušení, musí splnit zápočet, který má různé požadavky pro různé předměty (Zlámal, 2009).

2.2.4. Zajišťování kvality vysokého školství

Od škol všech stupňů se očekává, že zajistí studentům kvalitní vzdělání a zvýší u nich potřebu řešit životní situace, které odpovídají změnám životních podmínek. Avšak pohled akademický a společenský je rozdílný, a dochází tu k rozporu mezi požadovaným a reálným vzděláním absolventů, školním a společenským pojetím úspěšnosti absolventů, vynaložením úsilí studentů a vyučujících v procesu vzdělávání a funkčnost dosaženého vzdělání (Navrátil, 2013).

Vysoká škola zajišťuje kvalitu vysokého školství pomocí vnějšího a vnitřního hodnocení. Vnější hodnocení provádí Akreditační úřad a vnitřní hodnocení zajišťuje vysoká škola sama pomocí zprávy, která vykazuje kvalitu vzdělání. Vnitřní hodnocení se provádí jednou za pět let, a posílá se Akreditačnímu úřadu a ministerstvu. Pro vnitřní hodnocení má vysoká škola zřízenou funkční radu, kde jsou vymezeny odpovědnosti za kvalitu vzdělávací, tvůrčí a s nimi související činnosti. Na základě tohoto vnitřního systému jsou vyčleněny personální, materiální a finanční prostředky, které odpovídají velikosti vysoké školy a rozsahu její vzdělávací činnosti.¹⁴

Na univerzitách se může výuka hodnotit také na základě zpětné vazby studentů. Podle toho, jak studenti výuku svých vysokoškolských učitelů vyhodnotí, je jim udělena výplata. Motivací pro učitele je, aby věnovali větší pozornost šťastnějším studentům, než aby uvažovali o jejich výuce (Cisneros-Cohernour, 2013).

Vnější zajišťování kvality má několik příslušných kategorií, které je třeba sledovat.

---

¹⁴ Zákon o vysokých školách [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=46613&nr=111~2F1998&rpp=15#local-content>

Tabulka 4 – Zajišťování vnější kvality vysokého školství

Přístup	Akreditace	Audit	Hodnocení	Externí hodnotitel	
	Poskytovatel	Program	Student	Výstup	
Předmět zkoumání	Řízení a regulace	Tvorba kurikula	Zkušenost se studiem	Způsob výuky	Podpora studentů
Zaměření	Obsah studijního programu	Uskutečnitelnost z finančního hlediska	Kvalifikace	Administrativní podpora	Organizační procesy
Základní princip	Zodpovědnost	Kontrola	Podřízenost	Zlepšování	
	Vlastní hodnocení	Výkonové indikátory	Hodnotící návštěva	Inspekce	
Metoda	Analýza dokumentů	Průzkumy mínění stakeholderů	Přímá intervence	Zplnomocněný delegát	

Zdroj: Přepřacováno autorem (Chvátalová, 2008)

2.2.5. Finanční poradenství

Problémy s nesplacenými půjčkami jsou v některých zemích naléhavé, nebo dokonce ohrožující, a to na makroekonomické úrovni. Je stále častější, že si domácnosti půjčují peníze, aby vyrovnaly svůj deficit, protože právě vyrovnaný rozpočet bývá pro mnohé velkým problémem (Taujanskaite, Milcius, & Saltenis, 2016).

Zaznamenávání pokroku v životě společnosti závisí na některých vnějších faktorech, a to je například poradenství. Poradenství poskytuje poradce nebo poskytovatel poradenských služeb, tedy konzultant. Samozřejmě konzultant není kouzelník, který by problémy vyřešil najednou, ale měl by na základě svých zkušeností navrhnout některé výstupní plány (Özeroğlu, 2014).

Finanční poradce je osoba, která poskytuje klientovi odborný názor na řešení jeho životních potřeb v rámci financí. Zahrnuje to hospodaření s finančními prostředky, vytváření majetku a investování finančních prostředků soukromých a veřejných subjektů. Výsledkem práce poradce je realizace těchto řešení. Důležité u poradce není jen odbornost, ale i etický přístup a osobní odpovědnost ke své profesi. Pokud poradce poskytuje službu finančního poradenství, pak to nezáleží jen na něm, ale také na klientovi, jak se k této službě postaví. Jedině klient ovlivní to, jestli chce se svými penězi pracovat dlouhodobě. Poradce může dávat klientovy pouze impulsy a náměty k zamyšlení.¹⁵

První schůzka, kterou klient absolvuje s poradcem je vždy o nezávazné konzultaci plánů a cílů klienta. Zároveň poradce musí klientovi vysvětlit, jakým způsobem je služba placena, a jakým způsobem jeho práce funguje. Správný poradce by měl poskytovat komplexní finanční poradenství, tedy řeší finance jako celek. Komplexní finance zahrnují financování bydlení (jak optimálně financovat nemovitost, výstavbu či rekonstrukci, nebo jak refinancovat stávající úvěry). Dále je to zajištění finanční stability a majetku (dle současného stavu příjmů a výdajů), investování (jaká jsou rizika a příležitosti v investicích), spoření (vytváření finanční rezervy), rezervy pro děti (pro studium či bydlení), zajištění pro stáří (rentu).¹⁶

---

¹⁵ Definice finančního poradenství a plánování [Online]. Retrieved April 04, 2017, from <http://af-pcr.cz/definice-financniho-poradenstvi-a-planovani/>

¹⁶ Služby našich poradců [Online]. Retrieved April 04, 2017, from <http://afpcr.cz/sluzby-nasich-poradcu/>

V rámci finančního poradenství dochází k častým inovacím, tedy k vytváření nových finančních nástrojů, technologiím, institucím a trhům. Dochází k regulacím, změnám podmínek na trhu nebo ekonomickým změnám, či zásadám. Tempo finančních inovací se zrychlilo, a to kvůli rychlému hospodářskému růstu, globalizaci a technickým pokrokům. Finanční inovace, zejména aplikace informací a komunikace přinese nové produkty a procesy, a proto v budoucnosti budou nemalou roli hrát licencované banky a nebankovní finanční instituce, kteří poskytují finanční poradenství. Informační asymetrie v oblasti finančních služeb je třeba regulovat (Dabrowski, 2017).

Finanční gramotnost v České republice je nízká. Ministerstvo financí proto doporučuje posílit schopnost čelit neočekávaným událostem s finančními následky, mít přehled o svých výdajích a více spořit, zabezpečit se na stáří, umět si vytvořit domácí rozpočet, mít snadnější přístup k informacím na finančním trhu, dlouhodobě plánovat a pravidelně spořit, a začít s finančním vzděláváním od raného věku. Protože pokud děti budou mít dobré návyky, lépe se vyrovnají s nenadálými situacemi, nebo budou moci umět vyjít s omezenými příjmy. Proto je nutné děti vybavit matematickými dovednostmi nutnými pro běžný život a současně prohlubovat znalosti, které se týkají skupiny dospělých.¹⁷

---

¹⁷ Shrnutí výsledků mezinárodního měření úrovně finanční gramotnosti dospělých: Závěry analýzy OECD k mezinárodnímu srovnání úrovně finanční gramotnosti

3. Metodika a postup práce

Cílem diplomové práce je vytvořit projekt pro vznik nového bakalářského oboru na vysoké škole. Cílem je naplánovat činnosti vedoucí ke vzniku nového studijního programu.

Diplomová práce je rozdělena na dvě části, část teoretickou a část praktickou. Teoretická část se zabývá problematikou projektových prací, časovým harmonogramem, organizací projektu a následným dokončením projektu. Další kapitola této části se věnuje rozpočtu projektu, a stěžejní část teoretické části je věnována akreditačnímu procesu a oblasti vzdělávání. Akreditační proces teoreticky popisuje administrativní postupy, které je třeba zohlednit, vyplnit a odeslat Národnímu akreditačnímu úřadu. Vše musí být v souladu se Zákonem o vysokých školách, ale také se souvisejícími Vyhláškami nařízené vládou, či nařízením Národního akreditačního úřadu. Oblast vzdělávání se věnuje vysokoškolskému studiu a jeho kvalitě. Do oblasti vzdělávání zasahuje teoretickým pohledem problematika finančního poradenství, která je velice podrobně probírána. Vysvětluje, proč by tato oblast měla být nedílnou součástí studií na vysokých školách, a v čem spatřuje její přidanou hodnotu.

Praktická část se zabývá síťovou analýzou, která je nedílnou součástí projektových prací, plánováním projektu a jeho časovým harmonogramem, dále akreditačním procesem a sestavením rozpočtu. Kapitola zaměřená na projektové práce odhalí, kolik je třeba dní ke vzniku nového oboru, v jakých případech jde o reálný či nereálný vznik, a v neposlední řadě poskytne detailní přehled plánovaných činností. Druhá část, která je stěžejní pro tuto práci, je akreditace studijního programu. Jsou zde popsány přílohy k udělení akreditace se všemi souvisejícími body, které je třeba znát. Posledním bodem je sestavení rozpočtu, který se zabývá příjmovou a nákladovou částí.

Hodnoty, které jsou uvedeny v kapitole 4.3. Rozpočet, jsou vzaty z údajů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, ostatní hodnoty jsou odhadnuty. Přílohy k udělení akreditace byly stáhnuty z webových stránek Národního akreditačního úřadu, www.nauvs.cz.

Pro síťovou analýzu PERT byly třeba vypočítat některé hodnoty dle následujících vzorců:

Střední hodnota

$$\bar{t}_{ij} = \frac{a_{ij} + 4m_{ij} + b_{ij}}{6} \quad (1)$$

Rozptyl

$$\sigma^2(t_{ij}) = \left(\frac{b_{ij} - a_{ij}}{6} \right)^2 \quad (2)$$

Směrodatná odchylka

$$\sigma(T) = \sqrt{\sum_K \sigma^2} \quad (3)$$

Pravděpodobnost

$$\left[\frac{TP - T}{\sigma(T)} \right] \quad (4)$$

Výpočty byly provedeny v software Microsoft Excel.

4. Praktická část

Praktická část této diplomové práce obsahuje „recept“, jak založit nový studijní program na vysoké škole. Jaké prostředky, analýzy a administrativa jsou k němu potřeba.

4.1. Plánování projektu pomocí síťové analýzy PERT

Každý úspěšný projekt, který se zrealizoval, musel být velice dobře naplánován, a to jak z hlediska času, tak z hlediska postupných kroků (cílů) vedoucí k samotnému zakončení a realizaci. Tento projekt není výjimkou, proto se tato kapitola bude týkat samotných projektových cílů, které jsou potřebné k uskutečnění studijního programu. Samotné kroky, i s jejich časovou volatilitou, budou zobrazeny pomocí síťové analýzy PERT.

Postupné kroky vedoucí k realizaci samotného studijního programu jsou následující:

1. Oslovení studentů
2. Oslovení rektora, děkana příslušné fakulty
3. Oslovení akademických pracovníků a odborníků z praxe
4. Oslovení společností a vzájemná budoucí spolupráce s příslušnou vysokou školou
5. Schválení nového studijního programu a podání žádosti o akreditaci
7. Pohovory s akademickými pracovníky a odborníky z praxe
8. Příprava na výběrové řízení (pohovory) přihlášených studentů
9. Povolení Národním akreditačním úřadem

Oslovení studentů

Pokud vzniká nový projekt, potřebuje mít vedoucí projektu jistotu, že se uplatní. To samé platí i v rámci vzniku nového studijního programu. Aby projektant získal jistotu, že studenty bude studijní program Finance, bankovníctví a pojišťovnictví zajímat, musí je oslovit. Oslovit by měl nejen středoškolské studenty třetích a čtvrtých ročníků, kteří se rozhodují, kam si podají přihlášku, ale také vysokoškolské studenty. Ti už mají jiný pohled na vysokou školu, a proto jsou velmi důležitými osobami v rámci zpětné vazby na to, zda tento obor vyplňuje tzv. „díru“ na trhu.

Největší přínos pro studenty, který tento obor nabízí, je praxe, certifikace, a s nimi související větší možnost uplatnit se na trhu práce.

Oslovení studentů před akreditací by mělo probíhat přímo na středních a vysokých školách, kde by jim studijní program byl představen (zda by o tento program měli zájem), nebo pomocí dotazníků. V letech, kdy by již byla udělena akreditace, by se studenti stále měli oslovovat přímo na školách, ale také na internetových stránkách či na výstavě škol.

Oslovení rektora, děkana příslušné fakulty

Realizace projektu není možná bez souhlasu rektora či děkana příslušné vysoké školy, a to ani v případě zájmů studentů, které by tento studijní program oslovil. Proto je důležité tento program představit nejen studentům, ale i rektorovi a děkanovi příslušné fakulty.

Pro vysokou školu by program mohl představovat větší popularitu školy u studentů, a to díky větší uplatnitelnosti na trhu práce nebo zaměření se na praktickou výuku, a větší prestiž školy, tzn. dobrou pověst (ať už mezi studenty nebo mezi školami).

Oslovení akademických pracovníků a odborníků z praxe

Studijní program by neměl smysl bez pedagogů, kteří studenty chtějí vzdělávat v jejich daném předmětu. To se týká nejen akademických pracovníků, kteří studentům předávají teoretické znalosti pro praxi, ale také odborníků z praxe, kteří naopak studentům ukazují, jak teoretické znalosti uplatnit. Je tedy důležité, aby tito byli osloveni a pečlivě vybráni, a studijní program mohl fungovat.

Vybráni budou ti, kteří chtějí předávat informace studentům, chtějí je naučit něco nového a zároveň se sami chtějí vzdělávat, být inovativní a svou výuku zpestřovat. Jedině tak studentům bude dopřána kvalitní péče, kterou ocení v praxi.

Oslovení společností a vzájemná budoucí spolupráce s příslušnou vysokou školou

Protože jde o profesně studijní program, je důležité spolupracovat se společnostmi, kam studenti budou docházet na praxi. Cílem je oslovit, ve svém oboru, úspěšné společnosti a dát možnost studentům vzdělávat se v prostředí, které je motivuje ke správným aktivitám a výsledkům. Pro společnosti tento krok znamená přijetí nových spolupra-

covníků (stážistů), kteří se budou podílet na úkolech jako normální pracovníci. Společnosti si mohou studenty zapracovat s možností nabídky stálého zaměstnání. Naopak pro studenty to znamená nabytí praxe, zkušeností, propojení teoretických a praktických znalostí a lehčí vstup na trh práce.

Předpokladem je 50 přijatých studentů, kteří se na základě pohovoru umístí do příslušných společností. Budou mít výběr z 10 firem (společností) soukromého a veřejného sektoru, které se zabývají všemi druhy financování. Každý student bude mít možnost výběru, a vybraná společnost ho bude provázet celé studijní období (2,5 roku).

Schválení nového studijního programu a podání žádosti o akreditaci

Proces schválení nového studijního programu a podání žádosti o akreditaci, je časově náročný. Jelikož studijní program je připraven, musí se tento záměr projednat v Radě programů (Oborové radě), případně ve fakultní akreditační komisi, pokud je zřízena. Projednání tohoto záměru je na úrovni fakulty koordinováno fakultním koordinátorem kvality. V případě schválení Vědeckou radou je záměr předkládán rektorovi, a to děkanem příslušné fakulty prostřednictvím fakultního koordinátora kvality. K tomuto záměru se vyjadřují i ostatní děkani fakult, kterým to předkládá místopředseda Rady pro vnitřní hodnocení. Pokud děkani mají nějaké námitky, musí se záměr projednat kolegiem rektora, a tyto námitky musí zohlednit i Rada pro vnitřní hodnocení.

Návrh žádosti o akreditaci připravuje garant studijního programu s pomocí proděkana pověřeného agendou pro akreditaci. Tento návrh se projednává ve fakultních orgánech pro hodnocení kvality a fakultní akademický senát projednává a vyjadřuje se k návrhu žádosti o akreditaci. Fakultní vědecká rada schvaluje návrh, který je postoupen rektorovi prostřednictvím děkana fakulty. Dalším bodem je schválení Radou pro vnitřní hodnocení a odeslání návrhu prostřednictvím proděkana Národnímu akreditačnímu úřadu.

Pohovory s akademickými pracovníky a odborníky z praxe

Po oslovení akademických pracovníků a odborníků z praxe, a také po podání návrhu žádosti o akreditaci je důležité obsadit studijní program profesionály. Ti, kteří budou studenty motivovat, vzdělávat, předávat zkušenosti a podporovat je v jejich vlastní cestě

za úspěchem. Pohovory akademiků a odborníků jsou proto nedílnou součástí vzniku studijního oboru. Předmětem pohovoru by nemělo být jen ohlédnutí se za tím, co tito lidé dokázali (ať už v praxi či na akademické půdě) nebo kolik světových jazyků umí, ale především by měla personalisty zajímat vize (představa, jak by měla probíhat jejich výuka), proč by chtěli vyučovat zrovna v tomto studijním programu, v čem by tento studijní program pomohl studentům a co oni sami od tohoto studijního programu očekávají.

Příprava na výběrové řízení (pohovory) přihlášených studentů

Vysoká škola chce produkovat kvalitní studenty, kteří jí budou dobře reprezentovat. Aby tomu tak bylo, neměl by se přijímat každý student, ale vysoká škola by si svého studenta měla vybírat. Představa pro tento studijní program je taková, že přihlášení studenti, kteří dosáhli středoškolského vzdělání s maturitou, budou vybráni na základě pohovoru před komisí. Tento pohovor nebude obsahovat otázky týkající se znalostí studentů, ale měly by směřovat na jejich budoucnost (tzn. představy a cíle), popř. co chtějí v životě dokázat, a jakým způsobem to chtějí dokázat. Komise vybere studenty, kteří jsou ambiciózní a mají v životě cíle a představy, za kterými chtějí jít.

Komise by měla být obsazena zástupci spolupracujících společností, popřípadě akademickými pracovníky.

Povolení Národním akreditačním úřadem

Vyhovění žádosti o udělení akreditace je začátek cesty nového studijního programu. Aby studijní program fungoval, musíme v jeho začátcích znát obsazenost jednotlivých předmětů akademickými pracovníky a odborníky z praxe. Dále je třeba přijmout studenty, které tento program zaujme a uvidí v tom potenciál a svou budoucnost. Teprve po tom, co první studenti řádně absolvují studium a budou se přihlašovat ke studijnímu programu další a další studenti, se zjistí, zda tento program splnil očekávání či nikoliv.

Metoda PERT je jednou z metod pro využití výpočtu kritické cesty. Pomáhá manažerům odhadnout rizika a pravděpodobnost, zda bude projekt dokončen ve stanoveném termínu nebo bude termín překročen. Na rozdíl od jiných metod je doba trvání každé činnosti odhadnuta statisticky, a proto se používají 3 odhady pro časový harmonogram

činností: nejoptimističtější, nejpesimističtější a nejpravděpodobnější. V následující tabulce se nabízí posloupnost činností a jejich odhad doby trvání.

Tabulka 5 – Metoda PERT

Metoda PERT					
Činnost		Předcházející činnost	doba trvání (dny)		
			a_{ij}	m_{ij}	b_{ij}
A	Oslovení studentů	B, C	30	60	90
B	Oslovení rektora		7	14	21
C	Oslovení děkana	B	7	14	21
D	Oslovení akademických pracovníků a odborníků z praxe	B, C	30	60	90
E	Oslovení společností	B, C	30	60	90
F	Schválení studijního programu	A, D, E	30	35	50
G	Podání žádosti o akreditaci	F	55	65	75
H	Pohovory s akademickými pracovníky a odborníky z praxe	J	14	21	28
I	Výběrové řízení pracovníků	H	7	14	21
J	Povolení Národním akreditačním úřadem	G	120	120	120
K	Spolupráce se společnostmi	J	7	14	21

Zdroj: Vlastní zpracování

Činnosti, které jsou výše popsány, byly rozděleny na dílčí části (viz tabulka), dle kterých by se mělo postupovat při vzniku nového studijního programu. Tyto činnosti byly vybrány na základě jejich důležitosti, a přínosu pro tento projekt. Jsou označeny písmeny A – K, ale neznamená to, že na sebe v tomto pořadí navazují. Každá z těchto částí má předcházející činnosti, bez kterých by konkrétní činnost nemohla být vykonána. To znamená, že každá z činností musí počkat na to, až bude hotova její předcházející činnost. Nejdůležitějšími činnostmi jsou oslovení rektora a povolení Národním akreditačním úřadem, bez jejichž souhlasu by studijní program nemohl vzniknout. Vedle toho jsou zobrazeny odhady doby trvání jednotlivých činností, označeny jako a_{ij} pro nejoptimističtější časový harmonogram, m_{ij} pro nejpravděpodobnější časový harmonogram, b_{ij} pro nejpesimističtější časový harmonogram.

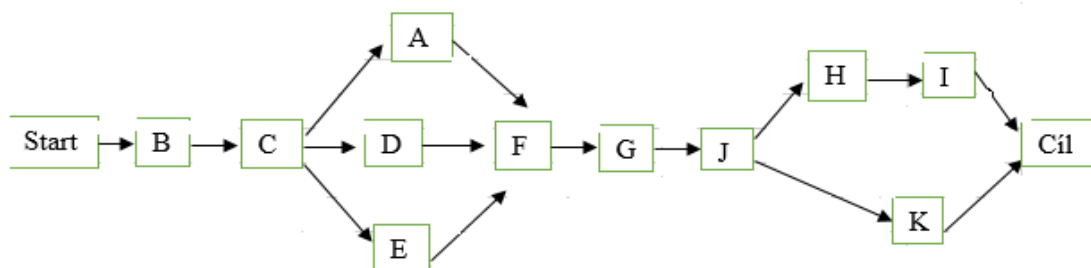
Časový harmonogram jednotlivých činností byl odhadnut na základě následujících zohlednění. U oslovení studentů se zohledňuje komunikace se středními školami,

kde se musí domluvit termíny „přednášek“, a kde bude studentům představen nový studijní program. Oslovení rektora a oslovení děkana vychází z jejich časového harmonogramu. Záleží tedy na tom, kdy se budou moci sejít s projektantem tohoto studijního programu. Oslovení akademických pracovníků a odborníků z praxe záleží na kvalitním výběru a jejich souhlasu. Zde je možná dlouhodobá prodleva, jelikož pedagogové mohou být vybráni, ale oni sami se tohoto studijního programu nebudou chtít účastnit, proto je třeba mít časovou rezervu. Budoucnost absolventů studijního programu závisí i na oslovení vybraných společností, se kterými bude vysoká škola spolupracovat. Je to podstatný bod, který může ovlivnit vzdělání studentů. Schválení studijního programu je stěžejním krokem k udělení akreditace. Avšak než se studijní program schválí, musí si vysoká škola být jistá, zda je o tento program zájem, a to jak ze strany studentů, tak i ze strany pedagogů a vybraných společností. Schválení studijního programu musí projít i řadou vyjádření, a to jak vědeckou radou, děkanem, kolegiem rektora, tak i Radou pro vnitřní hodnocení. Dověšením schváleného studijního programu je podání žádosti o akreditaci a získání povolení Národním akreditačním úřadem, které trvá 120 dní. Během těchto dní může vysoká škola připravovat poslední kroky k jejímu vzniku. Posledními kroky jsou pohovory s vybranými pedagogy a jejich výběrové řízení, a zároveň smluvně zavázaná spolupráce s jednotlivými společnostmi.

Následující graf popisuje po sobě následující činnosti, které vedou ke konkrétnímu cíli, a to je vznik nového studijního programu, včetně spolupráce se společnostmi a včetně obsazení výuky potřebnými pedagogy z řad akademických pracovníků a z řad odborníků z praxe. Činnosti zakreslené do diagramu vychází z předcházející tabulky, kde jsou konkrétní činnosti popsány, včetně jejich předcházejících činností. Tento diagram je pouze znázorněním všech známých veličin.

Obrázek 1- Zobrazení posloupnosti činností

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše zakresleného diagramu je jasné, že k cíli nevede pouze jedna cesta, ale celkem šest cest. Všechny cesty jsou zobrazeny v následující tabulce i s časovým harmonogramem, který vychází z odhadů dob trvání předešlé tabulky.

Tabulka 6 – Doba délky trvání jednotlivých cest

Cesty	Počet dní (optimisticky)	Počet dní (pravděpodobně)	Počet dní (pesimisticky)	Dle střední hodnoty
B, C, D, F, G, J, H, I	270	343	426	344,67
B, C, A, F, G, J, H, I	270	343	426	344,67
B, C, E, F, G, J, H, I	270	343	426	344,67
B, C, D, F, G, J, K	256	322	398	323,67
B, C, A, F, G, J, K	256	322	398	323,67
B, C, E, F, G, J, K	256	322	398	323,67

Zdroj: Vlastní zpracování

Výše uvedené hodnoty jsou spočítány jako součet odhadů (optimistických, pravděpodobných, pesimistických) dob trvání jednotlivých činností spadajících do jednotlivých cest. Posledními činnostmi před cílem, tedy činnosti H, I, K, jsou činnosti, které na sebe nenavazují, ale činnost K, která je kratší, musí počkat na činnost I až bude dokončena, aby mohl být celý projekt uzavřen.

V případě optimistické doby trvání, by projekt mohl být dokončen nejpozději za 270 dní, ale to pouze tehdy, pokud by do projektu nevstoupily žádné překážky a vše by se odsouhlasilo hned bez žádných výhrad.

Druhým extrémem je pesimistický pohled. Jeho odhadnuté doby trvání jsou postaveny na základě možných překážek v každé z činností. Předpokládá, že nic nebude dokončeno v nejkratším intervalu, ale že se vše zpozdí, proto počítá s možnými časovými rezervami. U tohoto pohledu by projekt mohl být dokončen nejpozději za 426 dní.

To, co je pravděpodobné, že může nastat, je dokončení projektu za 343 dní.

Posledními hodnotami uvedenými v tabulce, je odhad doby trvání cesty dle střední hodnoty, kterým se bude věnovat i následující tabulka, která zároveň poskytuje rekapitulaci všech hodnot (optimistických, pravděpodobných a pesimistických). Obohacím této tabulky je spočítána střední hodnota doby trvání projektu, z které vychází i součet hodnot z výše uvedené tabulky, a rozptyl. Za povšimnutí stojí hodnoty pravděpodobné a střední hodnoty, které se od sebe moc neliší (pouze v rámci ne celých 12 dní).

Následující tabulka vede k výpočtu pravděpodobnosti, kdy bude projekt skutečně dokončen.

Tabulka 7 – Rekapitulace hodnot + střední hodnota a rozptyl

Činnost	a_{ij} (dny)	m_{ij} (dny)	b_{ij} (dny)	Střední hodnota doby trvání projektu (dny)	Rozptyl
A	30	60	90	60	100,00
B	7	14	21	14	5,44
C	7	14	21	14	5,44
D	30	60	90	60	100,00
E	30	60	90	60	100,00
F	30	35	50	36,67	11,11
G	55	65	75	65	11,11
H	14	21	28	21	5,44
I	7	14	21	14	5,44
J	120	120	120	120	0,00
K	7	14	21	14	5,44
Střední hodnota	-	-	-	478,67	-
Směrodatná odchylka	-	-	-	-	18,69

Zdroj: Vlastní zpracování

Zrekapitulované hodnoty z první tabulky jsou obohaceny o střední hodnotu, rozptyl a směrodatnou odchylku. Hodnoty optimistické, pravděpodobné a pesimistické jsou zde uvedeny proto, aby vzniklo porovnání délky doby trvání projektu se střední hodnotou. V případě součtu střední hodnoty vyšlo, že projekt bude dokončen za 478,67 dní, což je o 52,67 dní delší rozmezí, nežli u pesimistického hodnocení. Aby se mohla určit pravděpodobnost dokončení projektu, bylo třeba spočítat rozptyl, a tím se dostat ke směrodatné odchylce, která je k danému výpočtu potřebná.

S určitostí lze říci, že projekt zabývající se vznikem nového studijního programu bude dokončen za 550 dnů s pravděpodobností 100 %.

4.2. Akreditační proces

V rámci akreditačního procesu musí být naplněny požadavky stanovené zákonem o vysokých školách, nařízením vlády a Národním akreditačním úřadem. Vysoká škola, která žádá o akreditaci, musí vyplnit standardizované přílohy, které stanovuje Národní akreditační úřad, a které jsou v souladu s danými předpisy. Na základě těchto příloh rozhodne Národní akreditační úřad o tom, zda akreditaci udělí, nebo ne. Níže jsou popsány přílohy A – D (s ukázkami), které jsou povinnou součástí žádosti o akreditaci.

Příloha A obsahuje základní informace o instituci, která žádá o udělení akreditace, a kterého studijního programu se tato akreditace bude týkat.

Součástí této přílohy je název vysoké školy (např. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích), součásti vysoké školy (např. Ekonomická fakulta), které o akreditaci žádají, spolupracující instituce, název studijního programu, typ žádosti o akreditaci, schvalující orgán a datum schválení. Žádost o akreditaci musí mít elektronickou podobu, takže se do přílohy uvádí též odkaz na elektronickou podobu žádosti a odkaz na vnitřní předpisy.

Název studijního oboru se odvíjí od Klasifikace oborů vzdělání (CZ-ISCED-F 2013). Tato klasifikace má zajistit porovnatelné údaje, které budou zpracovávány Českým statistickým úřadem, a která byla navržena jako třístupňová hierarchie, tzn. od široce, úzce a podrobně vymezených oborů (programů), kterým je přidělen čtyřmístný kód. V případě nově udělované akreditace, která je zaměřena na výchovu odborníků týkající se financí a služeb poskytovaných klientům, by měl být udělen kód 0412 Finance, bankovníctví a pojišťovnictví.

V níže uvedené příloze B, která má více součástí a více příloh, je detailnější rozbor pro akreditovaný studijní program. Je to jedna z nejdůležitějších příloh, neboť obsahuje jednotlivé předměty, k nim přidělené kredity dle složitosti a náročnosti předmětu, charakteristiku předmětů, požadavky na studenty v rámci jednotlivých předmětů a pedagogy, kteří by tyto předměty měli vyučovat. Pedagogové jsou vybráni z řad akademických pracovníků, ale i z řad odborných profesionálů.

Jednotlivé předměty jsou vybrány podle oblastí vzdělávání studijního programu, a také podle potřeby pro budoucí zaměstnání jejich absolventů. Studijní program má zajistit praktickou i teoretickou odbornost absolventů. Ti by v případě ukončení studia měli ihned získat zaměstnání, či začít podnikat v oblasti, kterou vystudovali, neboť k tomu

budou mít veškeré předpoklady. Stanou se profesionálními odborníky ve světě financí, kteří budou rozumět i jejich blízkým oborům, což jsou daně a účetnictví.

Protože se ze studentů mají stát odborníci, jsou součástí Přílohy B informace o odborné praxi. Praxi získají studenti v rámci svého studia v jednotlivých firmách, které jsou též součástí přílohy. Praxe studenty čeká v letním semestru prvního ročníku, a bude se zakončovat též v letním semestru, ale třetího ročníku. Sami studenti si budou muset vytvořit vlastní životopis a podstoupit samotný pohovor, který je zakončením jednoho z předmětů, kterým je Kariérní poradenství.

Příloha B-I obsahuje základní charakteristiku studijního programu, kde jsou uvedeny oblasti vzdělání, cíle studijního programu, profil absolventa, pravidla a podmínky pro tvorbu studijních plánů a podmínky k přijetí ke studiu. Podmínkou k přijetí ke studiu by nemělo být pouze úspěšné dokončení středoškolského vzdělání ke studiu, ale také zájem o studium, ambicióznost a vůle něco dokázat. Preferencí k přijetí ke studiu je pohovor jednotlivých zájemců, kde by se měly probrat tyto tři oblasti. Komise, která by následně rozhodovala o přijetí uchazečů, by měla vybrat 50 studentů dle svého úsudku. Níže uvedené informace souvisí s Přílohou B-I, a měly by být její součástí.

Oblasti vzdělávání ve studijním programu Finance, bankovníctví, pojišťovnictví jsou ekonomické obory, mezi něž patří Finance, Bankovníctví, Pojišťovnictví.

Cíle studia ve studijním programu jsou následující: Studijní program se zaměřuje na teoretické a praktické znalosti a dovednosti studentů zejména v oboru financí. Studenti na základě teoretických znalostí pochopí danou problematiku, kterou budou následně zkoumat v praxi. Studenti by po dosažení bakalářského studia měli být schopni vyznat se v obchodních podmínkách jednotlivých bank a pojišťoven, a na základě získaných informací a praktických zkušeností radit lidem v oblasti jejich osobních financí. Stanou se z nich tedy kvalifikovaní odborníci.

Profil absolventa studijního programu: Absolventi tohoto oboru budou kvalifikovaní odborníci, kteří budou mít jak teoretické, tak i praktické zkušenosti a dovednosti v oblasti osobních financí, podnikových financí, budou mít všeobecný přehled o jednotlivých bankách, pojišťovnách, jejich produktech a obchodních podmínkách, dále budou vědět, kam nejlépe investovat své finanční prostředky, vyznají se v základech účetnictví a daních, a jejich příslušných zákonech.

Pravidla a podmínky pro tvorbu studijních plánů: Povinně volitelné předměty jsou zvoleny na základě odbornosti budoucích absolventů studijního programu, které umožní absolventům pochopit jak teoretickou, tak i praktickou stranu daných problematik. Volitelné předměty jsou pouze doplňujícími částmi výuky, které si studenti mohou zvolit sami na základě svého uvážení. Kreditový systém je počítán na základě ECTS.

Podmínky k přijetí ke studiu: Podmínkou pro přijetí ke studiu je středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou.

Příloha B-IIa obsahuje jednotlivé předměty napříč celým bakalářským studiem (tedy od 1. ročníku, po 3. ročník), a k těmto jednotlivým předmětům je dán rozsah v hodinách. Ne každý předmět má přednášky, ale některý obsahuje pouze semináře. Z tohoto důvodu jsou rozlišeny semináře zkratkou s, a přednášky zkratkou p. Dalším údajem v tabulce je způsob ověření předmětu. Předmět v těchto případech je ověřen buď zápočtem (tedy písemným testem), nebo zkouškou (ústní či kombinovanou). Detailnější přehled k zakončení předmětů je uveden v Přílohách B-III. Povinným údajem v této příloze je počet kreditů, který záleží na náročnosti vyučovaného předmětu, a samozřejmě vyučující. Vyučující jsou vybráni z řad akademických pracovníků a z řad odborníků z praxe. Veškeré předměty a údaje k nim jsou uvedeny níže.

Příloha B-IIa odpovídá reálné tabulce k vyplnění Žádosti o akreditaci.

Tabulka 8 – Příloha B-IIa

B-IIa – Studijní plány a návrh témat prací (bakalářské a magisterské studijní programy)						
Označení studijního plánu						
Povinné předměty						
Název předmětu	rozsah	způsob ověř.	počet kred.	vyučující	dop. roč./sem.	profil. základ
Obchodní angličtina (1. část)	26s	zkouška	4	Thomas Gregory Akehurst – Moore, B.A.	1/ZS	
Kariérní poradenství	26s	zkouška	5	Ing. Martin Frantík	1/ZS	
Informační technologie	26s	zápočet	5	Mgr. Radim Remeš	1/ZS	
Mikroekonomie	52p + 26s	zkouška	6	Ing. Jiří Alina, Ph.D.	1/ZS	
Matematika	26p + 26s	zkouška	5	Mgr. Tomáš Roskovec, Ph.D.	1/ZS	

Základy účetnictví	26p + 26s	zkouška	5	Ing. Miroslava Vlčková, Ph.D.	1/ZS	
Finanční účetnictví	28p + 28s	zkouška	6	Ing. Jaroslav Svoboda, Ph.D.	1/LS	
Obchodní angličtina (2. část)	28s	zkouška	4	Thomas Gregory Akehurst – Moore, B.A.	1/LS	
Management	28p + 28s	zkouška	6	doc. Ing. Petr Řehoř, Ph.D., Ing. Jan Frantík	1/LS	
Makroekonomie	56p + 28s	zkouška	6	Ing. Jiří Alina, Ph.D.	1/LS	
Operační analýza	28p + 28s	zkouška	5	RNDr. Jana Klicnarová, Ph.D.	1/LS	
Bankovníctví	26p + 26s	zkouška	5	Ing. Vladimír Jandík, Ing. Tomáš Ryneš	2/ZS	
Obchodní angličtina (3. část)	26s	zápočet	3	Thomas Gregory Akehurst – Moore, B.A.	2/ZS	
Právo v podnikání	26p + 26s	zkouška	5	JUDr. Rudolf Hrubý	2/ZS	
Psychologie	26p + 26s	zkouška	5	Štěpánka Votavová, Zuzana Podroužková	2/ZS	
Finanční matematika	26p + 26s	zkouška	6	doc. RNDr. Tomáš Mrkvička, Ph.D., Ing. Ilona Berková	2/ZS	
Cenné papíry	26p + 26s	zkouška	6	Ing. Miroslava Žiaková, Ph.D., Ing. Jiří Kameník, EFPA	2/ZS	
Finanční trhy	28p + 28s	zkouška	6	Ing. Miroslava Žiaková, Ph.D., Ing. Jiří Kameník, EFPA	2/LS	
Pojišťovnictví	28p + 28s	zkouška	5	Ing. Jiří Pešek	2/LS	

Daňový systém I.	28p + 28s	zkouška	6	Ing. Marie Benešová	2/LS	
Řízení lidských zdrojů	28p + 28s	zkouška	5	doc. Ing. Růžena Krninská, CSc., Mgr. Michal Hojdar	2/LS	
Rozhodovací modely	28p + 28s	zkouška	5	RNDr. Jana Klicnarová, Ph.D.	2/LS	
Pojistná matematika	26p + 26s	zkouška	6	doc. RNDr. Tomáš Mrkvička, Ph.D.	3/ZS	
Obchodní dovednosti	26p + 26s	zkouška	4	Ing. Kamil Janda, EFPA	3/ZS	
Finance podniku	26p + 26s	zkouška	6	Ing. Daniel Kopta, Ph.D.	3/ZS	
Daňový systém II.	26p + 26s	zkouška	6	Ing. Marie Benešová	3/ZS	
Mzdové soustavy	28p + 28s	zkouška	4	Ing. Tomáš Volek, Ph.D.	3/LS	
Osobní a rodinné finance	32s	zkouška	5	Ing. Martin Frantík	3/LS	
Finanční analýza	28p + 28s	zkouška	6	Ing. Radek Zdeněk, Ph.D.	3/LS	
Povinně volitelné předměty - skupina 1						
Seminář k bakalářské práci	14s	zápočet	1	Mgr. Radim Remeš	3/ZS	
Součástí SZZ a jejich obsah						
Ekonomie, Finance, Bankovníctví a Pojišťovnictví						

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha B-III podává detailnější rozbor jednotlivých předmětů. Níže uvedená příloha je ukázkou, která by měla být součástí Žádosti o akreditaci. Zbylé přílohy jsou uvedeny v Příloze.

Údaje o rozsahu, kreditech a doporučeného ročníku se musí shodovat s Přílohou B-IIa. U každého předmětu musí být stanovena charakteristika předmětu a cíl předmětu. V cílech jsou uvedeny znalosti, které studenti během probíraného předmětu získají, a které budou moci uplatnit v praxi. Charakteristika předmětu se opírá o obsah předmětu, tedy co studenty v průběhu tohoto předmětu bude čekat, jaké požadavky na ně budou kladeny, a také je tu uvedeno ověření a ukončení předmětu.

Tabulka 9 – Příloha B-III

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Obchodní angličtina (BENG/1)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	26s	hod.	4	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	prezentace			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je srovnání studentů na stejnou úroveň angličtiny. Studenti se naučí základní fráze, které jsou užitečné pro běžný život, a to na úrovni B1.</p> <p>Charakteristika V případě obchodní angličtiny by se měl klást důraz na porozumění odborných článků, učit se, jak reagovat na kladené otázky, které se týkají odbornosti, či každodenní mluvy. Výuka by měla probíhat formou diskuse a samostudiem studentů, kteří by se měli pravidelně připravovat na tyto hodiny formou opakování si slovíček či gramatiky. V průběhu semestru se studenti budou připravovat na závěrečnou prezentaci, která bude vnímána jako forma zkoušky, a zároveň jim budou kladeny otázky, na které by měli reagovat.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Jelikož se jedná o profesně zaměřený obor, musí se k žádosti o akreditaci přiložit i Příloha B-IV, která obsahuje údaje o odborné praxi. Praxe je charakterizována takto: Studenti se seznámí s praxí, která je bude doprovázet 2,5 roku. Budou moci porovnat teoretické znalosti a zkušenosti s praxí, která by jim měla přinést lepší komunikační, organizační a prezentační dovednosti, vhodné pro budoucí manažery. Studenti se též se-

známí s klientskou praxí, kde získají obchodní dovednosti uplatnitelné na jakékoliv pozici. Pomocí těchto zkušeností a znalostí budou mít absolventi lepší a rychlejší vstup na trh práce.

V případě praxe, která bude trvat 150 hodin v rozsahu 12 týdnů, budou studenti přeřazeni na pracoviště, na základě absolvovaného pohovoru s již zaslaným životopisem. Studenti se budou moci ucházet o praxi v těchto institucích: Finanční úřad, Komerční banka, Moneta Money Bank, Unicredit Bank, ČSOB, Metlife, AXA, Uniqua, Partners Financial Services.

Poslední přílohou žádosti o akreditaci, je Příloha D-I. V ní se uvádí záměr rozvoje a další údaje ke studijnímu programu, počet přijímaných uchazečů a předpokládaná uplatnitelnost na trhu práce.

Záměrem tohoto studijního programu je kvalifikovanost odborníků, kteří mají lidem v budoucnosti poskytovat finanční služby – ať už se jedná o bankovní služby, pojišťovací služby, finančně poradenské služby, či poradenské služby v oblasti daní. Tento program je krok kupředu v návaznosti na zahraniční země, kde si občané a lidé nechávají radit od profesionálů a odborníků s dlouholetou praxí a zkušeností.

Předpokládaný počet přijímaných uchazečů ve studijním programu Finance, bankovníctví a pojišťovnictví je 50.

Uplatnitelnost na trhu práce u absolventů studijního programu Finance, bankovníctví a pojišťovnictví by měla být vysoká. Výhodou proti jiným příbuzným oborům je již zmíněná praxe, absolvování různých zkoušek a certifikací v rámci předmětů, které by měly studenty připravit k jejich absolvování, a styk s odborníky z praxe. Profese, které tento studijní program absolventům nabízí, jsou bankovní poradce, pojišťovací agent, finanční úředník na finančním úřadě, finanční poradce, manažer bankovní a pojišťovací pobočky, popřípadě finanční analytik nebo daňový poradce. Absolventi mohou být zaměstnání u zaměstnavatelů, kterými mohou být banky, pojišťovny, finanční úřady nebo finančně poradenské společnosti.

Studijní program má zajistit kvalifikovanou odbornost studentů, ale ve velkém počtu se to zajistit nedá. Proto záměrem není přijmout velké množství studentů, ale vybrat si studenty, kteří jsou ambiciózní, pracovití a chtějí osobnostně růst. Těmto studentům bude zajištěn individuální přístup a bude na ně kladen vysoký nárok. Pomocí těchto ná-

strojů však budou mít absolventi zajištěnou nejen teoretickou odbornost, ale i praxi s lehkým vstupem na trh práce. Jejich kvalifikovanost bude podpořena certifikacemi, které jsou vyžadovány u odborníků v praxi, které se týkají investic, pojištění, úvěrů či penzí.

4.2.1. Sylaby

Nedílnou součástí akreditace není pouze charakteristika a cíl předmětu, ale také jeho obsah. Z již zmíněných Příloh, které jsou součástí kapitoly 4.2. jsou známy předměty spadající do letního a zimního semestru. Každý ze semestrů má jinak dlouhé období, kdy se v zimním semestru jedná o 13 týdnů, v letním o 14 týdnů. Díky tomu musí být formulovány jednotlivé předměty tak, aby se daná látka stihla v těchto týdnech probrat.

Obsah, neboli sylab předmětu vytváří garant společně s příslušným vyučujícím předmětu. Předmět by měl být konstruován tak, aby na sebe přednášky, případně semináře navazovaly a studentům mohl být poskytnut celkový přehled o dané problematice.

Příklad sylabu z předmětu Obchodní angličtina (BENG/1) je uveden níže.

Tabulka 10 – Sylab obchodní angličtiny

	1. semestr (BENG/1)
1. týden	Představení sebe, prostředí, odkud pocházím (+ přítomný čas)
2. týden	Rodina + minulý čas
3. týden	Koníčky + přítomný, minulý čas
4. týden	Budoucnost (plánování) + budoucí čas
5. týden	Povolání (přítomný čas prostý a průběhový)
6. týden	Nakupování (počitatelná a nepočitatelná podstatná jména)
7. týden	Restaurace (objednání jídla) + jídlo, minulý čas prostý a průběhový
8. týden	Dopravní prostředky
9. týden	Státy (+ budoucí čas: will, going to)
10. týden	Letiště (odbavení), nádraží (přítomný, minulý, budoucí čas)
11. týden	Hotel (základní fráze) + předpřítomný čas
12. týden	Společnost a kamarádi (+ předminulý čas)
13. týden	Spojení všech časů (procvičování)
Zkouška	Prezentace sama sebe

Zdroj: Vlastní zpracování

Obchodní angličtina je předmět, který spadá do zimního semestru, konkrétně do 1. ročníku bakalářského studia. Záměrem předmětu je vyrovnání studentů na stejnou úroveň anglického jazyka, a to právě opakováním výše zmíněných témat. Protože se jedná

o studijní program, který má být hlavně praktický a pro studenty užitečný, zakončuje se tento předmět prezentací, kde studenti uplatní veškeré znalosti, které získaly během zimního semestru. Výhodou tohoto předmětu je, že anglický jazyk bude vyučovat rodilý mluvčí.

Jednotlivé sylaby musí mít určitou logiku a konstruktivnost, aby se studentům dostalo co nejkvalitnějšího vzdělání, a to jak po teoretické, tak i po praktické stránce. Cílem předmětů by mělo být hlavně to, aby jednotlivé předměty studenty bavily, vyhledávali a zajímali se o informace, které by jim mohly být v budoucnosti užitečné. Naopak od vyučujících se očekává stejná angažovanost jako od studentů. Vyučující by si měli udržovat a vyhledávat nové informace, měli by být interaktivní a předávat studentům novinky, které v učebnicích nenajdou, ale pro praxi jsou velice důležité. Jen tak bude spolupráce mezi vyučujícím a studentem fungovat, a jen tak dostane student opravdu kvalitní vzdělání a individuální podporu.

4.3. Rozpočet

Veřejné vysoké školy žádají o příspěvky a dotace, které jim poskytuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. O výši příspěvku rozhoduje typ, finanční náročnost studijního programu, počet studentů a dosažené výsledky z činností vzdělávací, vědecké, výzkumné, vývojové, inovační či jiné. Ministerstvo poskytuje příspěvek na běžné výdaje, na ostatní výdaje musí být podána žádost. V níže uvedené tabulce je uveden Rozpočtový okruh I, který je základem pro vysoké školy, a který je počítán za celý rok.

Tabulka 11 – Rozpočtový okruh I

Rozpočtový okruh I: institucionální financování VVŠ - obecně

Část fixní		Počet studentů/pracovníků	Příspěvek na studenta/rok		Celkem/rok
	počet předpokládaných přijatých studentů	50	27 445,00 Kč	-	1 372 250 Kč
Část výkonová	kvalifikační struktura akademických pracovníků		přepočtený počet zaměstnanců	průměrná měsíční mzda/zaměstnanec	superhrubá mzda/měsíc/zaměstnanec
	docenti	3	4,5	44 413,00 Kč	89 270,13 Kč
	odborní asistenti	9	9	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč
	asistenti	4	4	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč
	ostatní	11	11	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč
Celkem		27	29,5		

Zdroj: Vlastní zpracován

Rozpočtový okruh I je rozdělen na část fixní a část výkonovou. Fixní část je stabilitou rozpočtu veřejných škol, protože se odvíjí od počtu přijatých studentů. Maximální počet přijatých studentů určuje ministerstvo a vysoká škola toto omezení musí akceptovat. Ve výše uvedeném rozpočtu je předpokladem 50 přijatých studentů. Příspěvek na studenta je převzat z údajů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kde je přepočten normativní příspěvek na studenta ve výši 27 445,-Kč. Výše příspěvku je tedy po součinu 1 372 250,-Kč. Pro nově vznikající studijní program musí ministerstvo určit jeho ekonomickou náročnost, na základě které mu přiřadí daný koeficient. Pro zjednodušení se uvažuje koeficient 1,00.

Počet přijatých studentů byl stanoven na číslo 50, ale aby bylo dosaženo tohoto počtu, musí se oslovit alespoň 200 studentů. Oslovení studentů by probíhalo ve spolupráci středních škol zaměřených na finance a účetnictví, a gymnázií. Předpokladem takové sumy oslovených studentů je, že na přijímací pohovor přijde pouze polovina, tedy 100 studentů. Odhad těchto počtů je odvozen ze skutečných údajů Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Protože se jedná o nový studijní program, kterému se bude udělovat akreditace, musí se předpokládat větší skepticismus k oslovenému počtu studentů. Ze začátku nebude stačit oslovit pouze 200 studentů, ale alespoň 1000 studentů, aby se tento studijní program dostal do podvědomí i budoucím studentům vysokých škol.

Další částí rozpočtu je výkonová část, která se skládá z jednotlivých indikátorů. Jelikož se jedná o nově vznikající studijní program, uvažuje se pro tento rozpočet pouze kvalifikační struktura akademických pracovníků. Akademičtí pracovníci sestávají z docentů, odborných asistentů a asistentů. Ostatními pracovníky se rozumí kvalifikovaní odborníci z praxe. Počet pracovníků je sestaven na základě předmětů, které se budou v daném studijním programu vyučovat. V rámci některých předmětů jsou třeba akademičtí pracovníci, a naopak u některých předmětů je zapotřebí kvalifikovaných odborníků, aby bylo studentům poskytnut náhled jak teoretický, tak i praktický. Pravidla pro příspěvky a dotace udávají přepočtený počet profesorů a docentů. V případě docentů je dán normativ 1,5. Průměrné měsíční mzdy uvedené výše jsou vzaty ze skutečných údajů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, a dále přepočteny na superhrubou mzdu, jakožto celkový náklad zaměstnavatele. Superhrubá mzda se bude v následujících rozpočtech jednotlivých semestrů rozpočítávat dle úvazků jednotlivých vyučujících.

Tabulka 12 – Rozpočet – zimní semestr, 1. ročník

Zimní semestr - 1. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujících (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočet dle úvazků/měsíc	Přepočet dle semestru (13 týdnů)
Obchodní angličtina (1.část)	Ph.D.	ne	ano	zkouška	23	asistent	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč	7 081,51 Kč	21 480,58 Kč
Kariérní poradenství	Ph.D.	ne	ano	zkouška	23	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	8 208,29 Kč	24 898,48 Kč
Informační technologie	Ph.D.	ne	ano	zápočet	19	asistent	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč	5 849,94 Kč	17 744,83 Kč
Mikroekonomie	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	45 141,58 Kč
Matematika	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	45 141,58 Kč
Základy účetnictví	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	45 141,58 Kč
Celkem										199 548,63 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Rozpočet pro 1. ročník zimního semestru je pro tuto práci ukázkový, a další rozpočty týkající se tohoto studijního programu jsou uvedeny v přílohách. Z těchto rozpočtů jsou vzaty pouze náklady vyučujících potřebných pro další zpracování.

Stěžejní pro tento rozpočet je přepočtení superhrubé mzdy dle jednotlivých úvazků vyučujících. Tyto úvazky jsou vzaty z údajů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Platí následovně:

a) pokud docent vede přednášku i seminář, jeho úvazek je 50 %. Pokud docent vede pouze přednášku, jeho úvazek je 27 %, pokud pouze seminář, pak jeho úvazek je 33 %.

b) odborní asistenti, asistenti a ostatní (čili odborníci z praxe) jsou v tomto případě považováni za akademické pracovníky, kteří nosí akademický titul Ph.D. Ten, kdo vede přednášku i seminář, má 35% úvazek. Vyučující, který vede buď seminář nebo přednášku, a tento předmět je zakončen zkouškou, jeho úvazek je 23%, a pokud vede pouze seminář, který je zakončen zápočtovým testem, jeho úvazek je 19%.

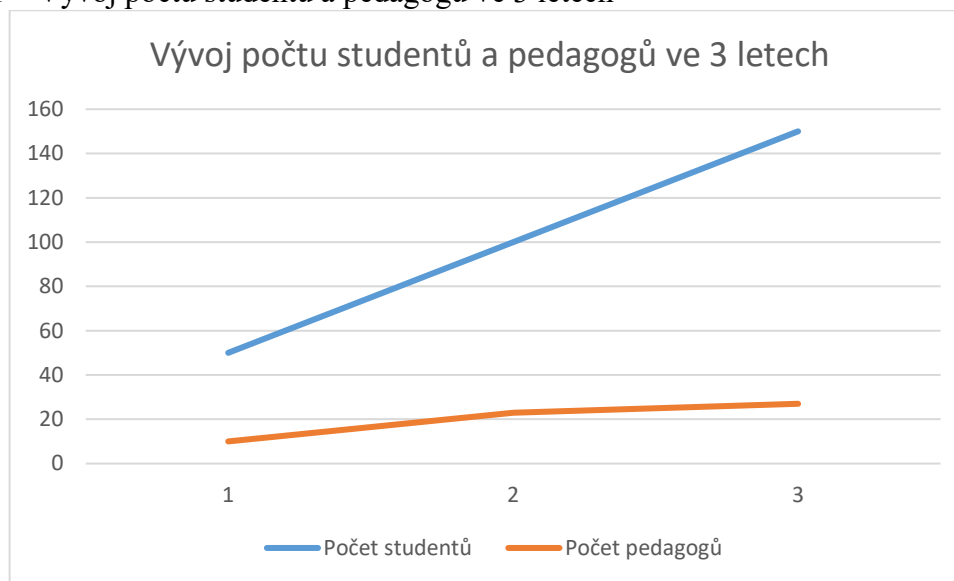
Dále jsou uvažovány počty týdnů v jednotlivých semestrech, neboť zimní semestr jich má 13, a letní semestr 14. Ve 3. ročníku, letní semestr má pouze 10 týdnů. Týdny jsou přepočteny na měsíce, a z toho vychází hodnoty uvedené v tabulce rozpočtu. Dostáváme se tedy k závěru, že pro první semestr prvního ročníku činí náklady na vyučující 199 548,63 Kč.

Nedílnou částí rozpočtu jsou i režijní náklady, které by spadaly do části fixní. Ve výše uvedené tabulce však tyto náklady nejsou uvedeny, protože není známa skutečná spotřeba elektrické energie a vody, kterých se tyto náklady týkají. V tomto případě se musí uvažovat pro vytápění kanceláří pedagogů a učeben počet hodin strávených v těchto prostorách. Zimní semestr začíná koncem září, resp. začátkem října a letní semestr končí na konci června, a z toho topná sezóna trvá zhruba od října do konce dubna. Pokud škola bude topit každý den (kromě víkendů) od 7 do 17 hodin znamená to, že v přepočtu na hodiny za oba semestry to činí 1 500 hodin (neboli 30 týdnů * 50 hodin vytápění). Od roku 2018 stojí elektřina v průměru 3,82 Kč/kWh. V případě vodního a stočného, se cena v okrese České Budějovice pohybuje kolem 83,- Kč/m³.

Pokud má vzniknout bakalářské studium, potom v případě rozpočtu nastane změna, a to jak v příspěvku na studenta, tak u příjmů vyučujících, protože s přibývajícím počtem předmětů roste jejich počet. Předpokládejme ideální variantu tohoto rozpočtu, kdy počet

studentů lineárně roste, tzn., že v 1. ročníku nastoupí 50 studentů, v dalším, 2. ročníku též 50 studentů a ve 3. ročníku dalších 50 studentů, a počet pedagogů bude růst s přibývajícím předměty, a to po celé 3 roky. Následující grafy ukazují, že s počtem studentů rostou i příspěvky na studenty, a při růstu počtu pedagogů budou jejich mzdy sice konstantní, ale budou mít rostoucí tendenci právě z důvodu zvyšujícího se počtu vyučujících. Ovlivnit je může pouze inflace, či rozhodnutí vlády o zvýšení mzdy.

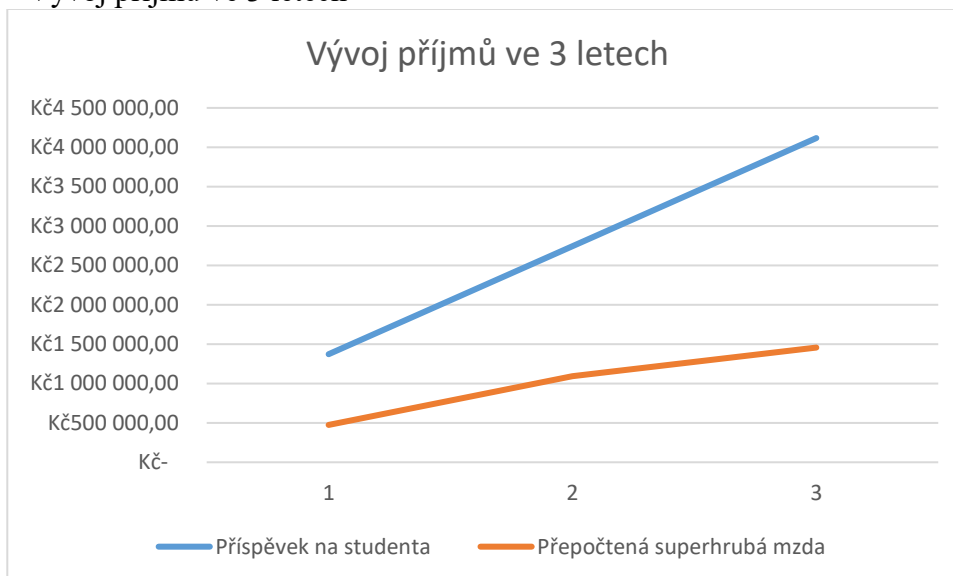
Graf 1 – Vývoj počtu studentů a pedagogů ve 3 letech

Zdroj: Vlastní zpracování

Ve výše uvedeném grafu jsou uvedeny pouze počty studentů a vyučujících, a jejich růst. Jelikož se tento případ věnuje ideální variantě, pak počet studentů roste lineárně ve třech letech bakalářského studia, a to o 50 studentů každý rok. Počet vyučujících v rámci tří let roste ku přibývajícím počtu předmětů, a jejich specializací. Předměty s příslušným ročníkem, které jsou uvedeny v kapitole 4.2., jsou právě započítány do tohoto grafu. V 1. ročníku bakalářského studia budou mít studenti 11 předmětů (a k nim přiřazeno 10 vyučujících), ve 2. ročníku také 11 předmětů (a k nim přiřazeno dalších 13 vyučujících), a ve 3. ročníku 8 předmětů (a k nim přiřazeno další 4 vyučující). Celkem tedy 30 předmětů, s 27 vyučujícími.

Graf 2 – Vývoj příjmů ve 3 letech

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedeného grafu je vidět, že lineární růst studentů zajistí lineární růst příjmů do rozpočtu vysoké školy. Také se zvedají mzdové náklady, což je způsobeno růstem počtu vyučujících v průběhu studia během tří let. Na konci třetího roku bakalářského studia by počet studentů i počet vyučujících měl být konstantní, ale opět v ideálním případě, pokud bychom nezapočítávali možnou fluktuaci zaměstnanců a případné prodlužování studentů a jejich přijetí v uvedeném množství.

V prvním ročníku náklady na zaměstnance (vyučující) jsou 474 074 Kč, což činí přepočtená superhrubá mzda dle úvazků jednotlivých vyučujících, a oproti tomu příspěvky na studenty činí 1 372 250 Kč. Ve druhém ročníku náklady na zaměstnance se zvyšují, a to na 1 093 768 Kč, a zvyšují se též příspěvky na studenty, které jsou 2 744 500 Kč. Ve třetím, posledním ročníku bakalářského studia, se opět zvyšují náklady na zaměstnance, a to na 1 456 427 Kč, a příspěvek na studenty dohromady činí 4 116 750 Kč.

Dalším pravidelným příjmem do rozpočtu se mohou stát vědecké články či se sami vyučující mohou podílet na vědeckých projektech.

5. Závěr

Tato diplomová práce se zabývala vznikem nového studijního programu bakalářského studia na vysoké škole. Cílem bylo navrhnout možné řešení celého projektu, tedy od plánovaných prací, přes akreditační proces, po celkový rozpočet.

Důležitou součástí projektu je naplánování jednotlivých prací tak, aby se postupovalo k jedinému cíli, a to je realizace projektu. V tomto případě se jednotlivými pracemi rozumí oslovování studentů, akademických pracovníků a odborníků z praxe, rektora, děkana, společností, s nimiž by měla v budoucnosti vysoká škola spolupracovat, dále je to schválení studijního programu a podání Žádosti o akreditaci Národnímu akreditačnímu úřadu, pohovory a výběr vyučujících, zakončení spolupráce s jednotlivými společnostmi, a samozřejmě povolení vzniku Národním akreditačním úřadem. Splnění těchto prací však musí mít nějaký řád, tedy časový harmonogram. K naplnění této části sloužila síťová analýza PERT, kde se odhadovaly 3 doby délky trvání projektu, tedy optimistická délka trvání, pravděpodobná délka trvání a pesimistická délka trvání. Z těchto odhadů byla vypočítána střední hodnota, která vyšla 478,67 dní. Pravděpodobnost naplnění této doby je 50%. Aby se projekt realizoval s pravděpodobností 100 %, pak je třeba ke vzniku nového studijního programu 550 dní.

Další stěžejní záležitostí pro tento projekt je akreditační proces. Ten musí být v souladu se Zákonem o vysokých školách, Nařízením vlády, a také v souladu s Národním akreditačním úřadem. Akreditační proces je věcí spíše administrativního charakteru, který je ale nejdůležitější pro vznik nového studijního programu. Ten, kdo chce založit nový studijní program, musí mít velice dobře rozmyšleno, jaké předměty se budou vyučovat, co bude jejich cílem, obsahem, a jaké budou požadavky na studenty. Týká se to nejen jednotlivých předmětů, ale také obsazenosti vyučujících, či co je cílem celého zamýšleného programu. Cílem vzniku studijního programu je lepší uplatnění absolventů na trhu práce. Jak již bylo zmíněno v úvodu, dnes zaměstnavatelé vyžadují od studentů minimální praxi, která jim bude zajištěna tímto studijním programem.

Největší otázkou je samozřejmě rozpočet. Rozpočet pro vysokou školu má daný jasný řád a pravidla pro udělování dotací či příspěvků. Pro nově vznikající studijní program je však velice zkrácený, a jsou v něm uvedeny pouze takové položky, které jsou nezbytné. Stěžejním příjmem do rozpočtu školy jsou příspěvky na studenta. Jelikož tento

studijní program nevzniká z důvodu získání co nejvyššího příjmu, ale je vytvořen z důvodu vysoké kvality výuky, přijme tento studijní program maximálně 50 studentů do prvního ročníku. Z pohledu rozpočtu to znamená fixní příjem 1 372 250 Kč/rok, a ve 3. ročníku daného studijního programu 4 116 750 Kč. Další důležitou položkou jsou platy vyučujících. Ty se odvíjí od jejich nejvyššího dosaženého vzdělání, tedy od dosažených akademických titulů. V rámci tohoto studijního programu je nejvyšším akademickým titulem docent, který se přepočítává koeficientem 1,5. Celkový počet vyučujících, i po přepočtení docentů, je 29,5, tzn., že celková suma na výplatách činí 1 456 426,85 Kč/rok (týká se to 3. ročníku nově vzniklého studijního programu). Tato částka vychází z přepočtených úvazků vyučujících, kteří se většinou podílejí na jednom, či maximálně na dvou předmětech, které se budou v daném studijním programu vyučovat. Dalšími položkami rozpočtu jsou samozřejmě režijní náklady, ale tady jen těžko odhadovat spotřebu elektrické energie a vody, tudíž celkové náklady nejsou spočítány, jen je zde odhadnuta topná sezóna v rámci 1 500 hodin/rok a jednotlivé náklady, kterými jsou spotřeba elektrické energie za 3,82 Kč/kWh a vodné, stočné za 83 Kč/m³.

Autor očekává, že se tento studijní program zrealizuje a bude užitečný nejen pro budoucí absolventy, které čeká praxe a kvalitní výuka.

I. Summery

The diploma thesis deals with the establishment of a new study program at the university and its target is to establish a project and plan activities leading to the establishment of a new study program. The new study program is about financial counselling, and in this work it is stated why this should be the case.

In the theoretical part are described all project works, project budget, education and accreditation process. In the application part are provided a detailed overview of the planned activities using the PERT network analysis, which reveals how many days it takes to establish of a new study program. The accreditation section contains attachments required for accreditation by the National Accreditation Authority, and the budget deals with revenue and cost components. All values in the budget are drawn from the data of the University of South Bohemia in České Budějovice. The conclusion of the diploma thesis evaluates the whole project in terms of accreditation, time and budget.

Keywords: new study program, financial counselling, project, network analysis, accreditation, budget

II. Literární přehled

Alok Kumar. (2016). Process-based project proposal risk management [Online]. *Trendy V Podnikání, Vol 6, Iss Si, Pp 16-24 (2016)*, 6(SI), 16-24. Retrieved from <https://www.dfek.zcu.cz/tvp/doc/akt/SI-2016-clanek-3.pdf>

Cisneros-Cohernour, E. J. (2013). Challenges When Using a Standardized Approach for Assessing the Quality of College Teaching [Online]. *Quality Of Higher Education, 10*, 78-98. Retrieved from <http://eds.b.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=1&sid=8ec0e070-5680-4df7-a9c6-743df2dc331f%40sessionmgr102>

Čáp, J., & Mareš, J. (2007). *Psychologie pro učitele* (Vyd. 2.). Praha: Portál.

Dabrowski, M. (2017). Potential impact of financial innovation on financial services and monetary policy [Online]. *Case Network Studies, (488)*, 1-26. Retrieved from <http://eds.b.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=1&sid=109ddb50-664c-45bc-88a3-567e4a6babbd%40sessionmgr101>

Davis, B. (2010). *97 klíčových znalostí projektového manažera*. Brno: Computer Press.

Deac, V., & VrîncuȚ, M. (2012). Qualitative Techniques for Project Management I. Modern Approaches to the Quality of Project Management [Online]. *Quality - Access To Success, 13(128)*, 75-78. Retrieved from <http://eds.b.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=2&sid=6a0cf14f-f9d0-41ce-aebb-3eb32829583a%40sessionmgr102>

DINU, A. -M. (2015). The Importance of Risk Management in Projects [Online]. *Quality - Access To Success, 16*, 162-165. Retrieved from <http://eds.b.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=2&sid=b87b34cc-8cec-4685-9b3a-7f60e1c30d61%40sessionmgr104>

Dolanský, V., Měkota, V., & Němec, V. (1996). *Projektový management*. Praha: Grada.

Doležal, J., Krátký, J., & Cingl, O. (2013). *5 kroků k úspěšnému projektu: 22 šablon klíčových dokumentů a 3 kompletní reálné projekty*. Praha: Grada.

Doporučené postupy pro přípravu studijních programů [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/79-doporucene-postupy-pro-pripravu-studijnich-programu>

Dvořáčková, J. (2014). *Politika a každodennost na českých vysokých školách: etnografické pohledy na vzdělávání a výzkum*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON).

- Fiala, P. (2004). *Projektové řízení: modely, metody, analýzy*. Praha: Professional Publishing.
- Fotr, J., & Souček, I. (2005). *Podnikatelský záměr a investiční rozhodování*. Praha: Grada Publishing.
- Fotr, J., & Souček, I. (2011). *Investiční rozhodování a řízení projektů: jak připravovat, financovat a hodnotit projekty, řídit jejich riziko a vytvářet portfolio projektů*. Praha: Grada.
- Fotr, J., & Souček, I. (2015). *Tvorba a řízení portfolia projektů: jak optimalizovat, řídit a implementovat investiční a výzkumný program*. Praha: Grada Publishing.
- Goldman, Z. W., & Martin, M. M. (2016). Millennial students in the college classroom: Adjusting to academic entitlement [Online]. *Communication Education*, 65(3), 365-367. <https://doi.org/10.1080/03634523.2016.1177841>
- Chvátalová, A., Kohoutek, J., & Šebková, H. (Eds.). (2008). *Zajišťování kvality v českém vysokém školství*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk ve spolupráci s Centrem pro studium vysokého školství a Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně.
- Jarolímeck, M., & Polášek, J. (2013). *Projektový management I a II*. České Budějovice: Chance in Nature - Local Action Group.
- Jay, R., & Templar, R. (2006). *Velká kniha manažerských dovedností*. Praha: Grada.
- Kiridena, S., & Sense, A. (2016). Profiling Project Complexity: Insights from Complexity Science and Project Management Literature [Online]. *Project Management Journal*, 47(6), 56-74. Retrieved from <http://eds.a.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=2&sid=bc86e729-df06-4950-9d82-555e6d914ef2%40sessionmgr4008>
- Kolář, Z., & Šikulová, R. (2007). *Vyučování jako dialog*. Praha: Grada.
- Maňák, J., & Švec, V. (2003). *Výukové metody*. Brno: Paido.
- Marek, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku (2., aktualiz. vyd.)*. Praha: Ekopress.
- Metodické materiály pro přípravu a hodnocení žádostí o akreditaci studijního programu [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/metodiky/71-metodicke-materialy-pro-pripravu-a-hodnoceni-zadosti-o-akreditaci-studijniho-programu>

- Metodika ke Klasifikaci oborů vzdělání (ISCED-F 2013) [Online]. Retrieved December 29, 2017, from https://www.czso.cz/documents/10180/37519282/cz_isced_f_metodika.pdf/fa192327-9b96-425c-9e19-a87a8cb2a06f?version=1.0
- Němec, V. (2002). *Projektový management*. Praha: Grada.
- Özeroğlu, A. I. (2014). Financial Framework of Consultancy Services [Online]. *Procedia - Social And Behavioral Sciences*, 114, 787-793. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.12.786>
- Pasch, M. (1998). *Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině* (Vyd. 2.). Praha: Portál.
- Petřík, T. (2005). *Ekonomické a finanční řízení firmy: manažerské účetnictví v praxi*. Praha: Grada.
- Podlahová, L. (2012). *Didaktika pro vysokoškolské učitele: [vybrané kapitoly]*. Praha: Grada.
- Pravidla 2017 [Online]. (2017). Retrieved December 29, 2017, from www.msmt.cz/file/39894_1_1/
- Průcha, J. (1997). *Moderní pedagogika: [věda o edukačních procesech]*. Praha: Portál.
- Průcha, J. (1999). *Vzdělávání a školství ve světě: základy mezinárodní komparace vzdělávacích systémů*. Praha: Portál.
- Průcha, J. (2002). *Učitel: současné poznatky o profesi*. Praha: Portál.
- Rambousek a kol., V. (1989). *Technické výukové prostředky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Rosenau, M. D. (c2007). *Řízení projektů* (Vyd. 3.). Brno: Computer Press.
- Rytivaara, A., & Frelin, A. (2017). Committed to trouble. Learning from teachers' stories of challenging yet rewarding teacher-student relationships [Online]. *Teaching And Teacher Education*, 68, 12-20. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2017.08.004>
- Seboni, L., & Tutesigensi, A. (2015). Project manager-to-project allocations in practice: an empirical study of the decision-making practices of a multi-project based organization [Online]. *Construction Management*, 33(5/6), 428-443. <https://doi.org/10.1080/01446193.2015.1077981>

Shrnutí výsledků mezinárodního měření úrovně finanční gramotnosti dospělých: Závěry analýzy OECD k mezinárodnímu srovnání úrovně finanční gramotnosti [Online]. Retrieved October 13, 2017, from <http://www.psfv.cz/cs/pro-odborniky/mereni-urovne-financni-gramotnosti/2016/shrnuti-vysledku-mezinarodniho-mereni-ur-2988>

Slavík, M. (2012). *Vysokoškolská pedagogika*. Praha: Grada.

Souvisí úspěšnost studia na vysoké škole se středoškolským prospěchem? [Online]. (2009) (Vol. 2009). Retrieved from http://www.ped.muni.cz/pedor/archiv/2009/pedor09_3_souvisiuspesnoststudianavysokeskole_rubesova.pdf

Srpová, J. (2011). *Podnikatelský plán a strategie*. Praha: Grada.

Statut Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství: Statut [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://www.nauvs.cz/index.php/cs/statut-nau>

Sungur, G. (2015). The Effect of Online Self-Esteem and Awareness Training Program on University Students [Online]. *Procedia - Social And Behavioral Sciences*, 197, 476-481. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.07.171>

Svojanovsky, P. (2017). Supporting student teachers' reflection as a paradigm shift process [Online]. *Teaching And Teacher Education*, 66, 338-348. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2017.05.001>

Svozilová, A. (2006). *Projektový management*. Praha: Grada Publishing.

Taujanskaite, K., Milcius, E., & Saltenis, S. (2016). Control of Non-Performing Loans in Retail Banking by Raising Financial and Consumer Awareness of Clients [Online]. *Engineering Economics*, 27(4), 405-416. <https://doi.org/10.5755/j01.ee.27.4.16511>

Valach, J. (2010). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování* (3., přeprac. a rozš. vyd.). Praha: Ekopress.

Vališová, A., & Kasíková, H. (2007). *Pedagogika pro učitele*. Praha: Grada.

Vejdělek, J. (1997). *Jak založit nebo převzít podnik*. Praha: Grada.

Verstina, N. G., Akimova, E. M., Kisel, T. N., Chibisova, E. Y., & Lukinov, V. A. (2015). Financial planning at small construction enterprises at the formation stage [Online]. *International Journal Of Economics And Financial Issues*, 5(3S), 217 - 223. Retrieved from <https://www.scopus.com/record/display.uri?eid=2-s2.0-84979802440&origin=inward&txGid=08399b514a5675cc858cfb04578c72df>

Veteška, J., & Tureckiová, M. (2008). *Kompetence ve vzdělávání*. Praha: Grada.

Yunusova, G. R., & Karunas, E. V. (2016). Designing and Realization of an Individual Educational Program [Online]. *International Journal Of Environmental And Science Education*, 11(9), 2299-2310. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ1114464>

Zákon o vysokých školách [Online]. Retrieved December 29, 2017, from <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=46613&nr=111~2F1998&rpp=15#local-content>

Zlámal, J. (2009). *Didaktika profesního vzdělávání v širším pedagogickém kontextu: (monografie)*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského

III. Seznam tabulek a obrázků

Tabulka 1 - Druhy nákladů	14
Tabulka 2 - Podrobnější členění druhů nákladů	15
Tabulka 3 – Formy a produkty kurikula	33
Tabulka 4 – Zajišťování vnější kvality vysokého školství	42
Tabulka 5 – Metoda PERT	51
Tabulka 6 – Doba délky trvání jednotlivých cest	53
Tabulka 7 – Rekapitulace hodnot + střední hodnota a rozptyl	54
Tabulka 8 – Příloha B-IIa	58
Tabulka 9 – Příloha B-III.....	61
Tabulka 10 – Sylab obchodní angličtiny	64
Tabulka 11 – Rozpočtový okruh I	66
Tabulka 12 – Rozpočet – zimní semestr, 1. ročník.....	68
Obrázek 1- Zobrazení posloupnosti činností	53

IV. Seznam použitých zkratk

WBS	postupný rozpis prací
FO	fyzická osoba
PO	právnícká osoba
ECTS	kreditový systém
SZZ	státní závěrečná zkouška

V. Seznam příloh

Příloha 1 – Obchodní angličtina 2

Příloha 2 – Obchodní angličtina 3

Příloha 3 - Mikroekonomie

Příloha 4 - Makroekonomie

Příloha 5 – Základy účetnictví

Příloha 6 – Finanční účetnictví

Příloha 7 – Právo v podnikání

Příloha 8 – Cenné papíry

Příloha 9 – Finanční trhy

Příloha 10 - Bankovníctví

Příloha 11 – Finanční matematika

Příloha 12 - Pojišťovnictví

Příloha 13 – Pojistná matematika

Příloha 14 – Operační analýza

Příloha 15 – Rozhodovací modely

Příloha 16 - Management

Příloha 17 – Finanční analýza

Příloha 18 – Daňový systém I

Příloha 19 – Daňový systém II

Příloha 20 – Mzdové soustavy

Příloha 21 – Informační technologie

Příloha 22 – Seminář k bakalářské práci

Příloha 23 – Finance podniku

Příloha 24 - Psychologie

Příloha 25 – Obchodní dovednosti

Příloha 26 – Osobní a rodinné finance

Příloha 27 – Kariérní poradenství

Příloha 28 - Matematika

Příloha 29 – Řízení lidských zdrojů

Příloha 30 – Rozpočet – letní semestr, 1. ročník

Příloha 31 – Rozpočet – zimní semestr, 1. + 2. ročník

Příloha 32 – Rozpočet – letní semestr, 1. + 2. ročník

Příloha 33 – Rozpočet – zimní semestr, 1. + 2. + 3. ročník

Příloha 34 – Rozpočet – letní semestr, 1. + 2. + 3. ročník

VI. Přílohy

Příloha 1 – Obchodní angličtina 2

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Obchodní angličtina (BENG/2)			
Typ předmětu			doporučený ročník /	1/LS
Rozsah studijního předmětu	28s	hod.	4	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	BENG/1			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	prezentace			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je studenty naučit obchodní praxi v anglickém jazyce. Studenti se naučí používat slovíčka k obchodnímu jednání, dokáží mluvit o ekonomické situaci, vyjádřit svůj názor na danou problematiku a umí vyřídit telefonní hovor.</p> <p>Charakteristika V případě obchodní angličtiny by se měl klást důraz na porozumění odborných článků, učit se, jak reagovat na kladené otázky, které se týkají odbornosti, či každodenní mluvy. Výuka by měla probíhat formou diskuse a samostudiem studentů, kteří by se měli pravidelně připravovat na tyto hodiny formou opakování si slovíček či gramatiky. V průběhu semestru se studenti budou připravovat na závěrečnou prezentaci, která bude vnímána jako forma zkoušky, a zároveň jim budou kladeny otázky, na které by měli reagovat.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 2 – Obchodní angličtina 3

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Obchodní angličtina (BENG/3)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26s	hod.	3
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	BENG/1, BENG/2		
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet	Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	písemné práce zpracovávány v průběhu výuky		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl: Cílem je naučit studenty pravidla pro korespondenci v cizím jazyce. Pomocí tohoto předmětu pochopí základní principy psaných dopisů a e-mailů, které je připraví na praxi, kde se tato korespondence mezi firmami (ale i finančními institucemi) často využívá.</p> <p>Charakteristika V případě obchodní korespondence bude předmět zakončen samostatnou prací, kde studenti prokáží znalosti v psané korespondenci.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 3 - Mikroekonomie

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Mikroekonomie (MIE)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	52p + 26s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	kombinovaná (písemná, ústní)	Forma výuky	přednáška, seminář	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočet			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem tohoto předmětu je ukázat studentům propojenost mezi teorií a praxí na mikroekonomické úrovni. Pomocí praktických příkladů pochopí probírané teoretické informace, které mohou sami aplikovat, a které jim dají ucelený obraz o českých domácnostech a firmách.</p> <p>Charakteristika Ekonomie je jednou z nejzákladnějších oblastí, kterou by měl znát každý student ekonomické fakulty. Podstatou je rozumět teoretickým oblastem týkající se mikroekonomie a makroekonomie a propojit tuto teorii s praktickým hlediskem. Proto tento předmět bude sestaven tak, aby se studentovi dostala všechna hlediska a pochopil její základní principy. Studenti by na základě samostudia měli pochopit teoretické hledisko ekonomie a přednášky by měli sloužit pouze jako konzultace s přidaným praktickým hlediskem. Proto přednáška bude vedena formou diskuse nad praktickými věcmi z ekonomie, a semináře budou sloužit k procvičení příkladů, které jsou nezbytné k pochopení teorie. Studenti píší zápočtový test a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 4 - Makroekonomie

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Makroekonomie (MAE)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	1/LS
Rozsah studijního předmětu	56p + 28s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	kombinovaná (písemná, ústní)		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočet			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem tohoto předmětu je studentům ukázat základní teoretické poznatky na makroekonomické úrovni a propojit tyto informace s praxí. Studenti se formou diskuse s přednášejícím dozví, jak se ekonomie na mezinárodní úrovni vyvíjí, a to na základě makroekonomických agregátů.</p> <p>Charakteristika Ekonomie je jednou z nejzákladnějších oblastí, kterou by měl znát každý student ekonomické fakulty. Podstatou je rozumět teoretickým oblastem týkající se mikroekonomie a makroekonomie a propojit tuto teorii s praktickým hlediskem. Proto tento předmět bude sestaven tak, aby se studentovi dostala všechna hlediska a pochopil její základní principy. Studenti by na základě samostudia měli pochopit teoretické hledisko ekonomie a přednášky by měli sloužit pouze jako konzultace s přidáním praktickým hlediskem. Proto přednáška bude vedena formou diskuse nad praktickými věcmi z ekonomie, a semináře budou sloužit k procvičení příkladů, které jsou nezbytné k pochopení teorie. Studenti píší zápočtový test a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 5 – Základy účetnictví

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Základy účetnictví (ZUC)		
Typ předmětu		doporučený ročník /	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem tohoto předmětu je proniknutí do fungování účetnictví. Studenti se naučí zaúčtovat základní účetní operace, pochopí podstatu účetnictví a budou znát jeho právní úpravu.		
Charakteristika předmětu	Tento předmět dává studentům základní znalosti účtování. Studenti se učí rozdělovat položky na aktiva a pasiva, které následně účtují a měli by pochopit propojenost jednotlivých účtů. Přednáška bude vedena formou monologu, kde bude studentům ujasněna problematika účtování, a semináře budou sloužit k procvičení jednotlivých témat. Studenti v průběhu semestru píší 2 průběžné zápočtové testy a samotný předmět je ukončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 6 – Finanční účetnictví

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Finanční účetnictví (FUC)		
Typ předmětu		doporučený ročník /	1/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	ZUC		
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem tohoto předmětu je studentům rozšířit základy účetnictví. Studenti umějí řešit komplexnější příklady, sestavit účetní výkazy, vypočítat daň z příjmů PO, a tak mají ucelený přehled o účetní jednotce.		
Charakteristika předmětu	Tento předmět navazuje na základy účetnictví, a podává ucelený přehled o účetní jednotce a jejím účtování. Zaobírá se zákonem o účetnictví, vyhláškami a českými účetními standardy. Přednáška je vedena formou monologu, a seminář na ni navazuje praktickými příklady, které studenti řeší. V průběhu semestru studenti píší 2 průběžné zápočtové testy a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 7 – Právo v podnikání

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Právo v podnikání (PRAP)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem předmětu je mít přehled o podnikání PO a FO, jak založit jednotlivé obchodní společnosti, jakým nástrahám se vyhnout a čeho využít. Studenti jsou schopni vyznat se v obchodních podmínkách jednotlivých smluv a sami si smlouvu sestavit.		
Charakteristika předmětu	Předmět se z hlediska teorie opírá o právní předpisy a zákony vztahující se k podnikání právnických a fyzických osob. Aby si studenti mohli představit, jak procesy fungují ve skutečnosti, je teorie prokládána praktickými semináři. Studenti by si měli dokázat představit, kolik korun je bude stát jejich vlastní podnikatelský záměr, co všechno budou muset podstoupit, aby podnik založili, a na co si dát pozor ve výše uvedených smlouvách, které je budou doprovázet celý život. Přednášky jsou vedeny formou monologu. Studenti píší zápočtový test a předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 8 – Cenné papíry

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Cenné papíry (CP)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je pochopení základních principů pro obchodování s CP. Studentům budou představeny všechny druhy CP, včetně vybraných finančních derivátů. Studenti budou schopni vytvořit si vlastní portfolio s využitím informací, které budou ke konkrétním investicím znát.</p> <p>Charakteristika předmětu Předmět je sestaven tak, aby se studenti seznámili se základními druhy cenných papírů a dokázali přemýšlet nad jejich vlastnostmi. Semináře jsou prokládány praktickými příklady na výpočet jednotlivých teoretických témat týkající se zejména akcií, dluhopisů a finančních derivátů. V rámci semináře budou probírány také formou diskuse témata: princip obchodování s CP a využití informací týkající se investic. Tato témata by měla studentům ukázat cestu k tomu, kde, za jakých podmínek a s jakým výběrem cenného papíru vydělat. Přednášky jsou vedeny formou monologu. V rámci předmětu se píše průběžné 2 zápočtové testy a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 9 – Finanční trhy

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Finanční trhy (FT)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	CP			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test, případová studie			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je rozšíření si znalostí z CP a nahlédnout do praxe. Studenti mají širší rozhled o fungování na finančním trhu, jsou schopni předpokládat vývoj investic a dokážou sami obchodovat na finančním trhu.</p> <p>Charakteristika předmětu Předmět navazuje na Cenné papíry a rozšiřuje rozhled teoretických i praktických zkušeností studenta. Teoretické znalosti se zabývají hlubšími vazbami spojenými s investicemi, a semináře na to navazují ukázkovými příklady, které jsou zakončeny 1. zápočtovým testem. V rámci 2. poloviny semestru studenti formou praktického obchodování na burze píší případovou studii, kterou na konci semestru vyhodnocují, a tato studie je brána jako 2. zápočtový test. Přednáška je vedena formou monologu a tento předmět je zakončen ústní zkouškou. Následně by studenti měli splnit certifikaci investičního poradenství na základě předmětu Cenných papírů a Finančních trhů, která by prokazovala jejich odbornost.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 10 - Bankovníctví

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Bankovníctví (BAN)		
Typ předmětu		doporučený ročník /	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je seznámit studenty s fungováním bankovní soustavy, a to na bázi centrálního a komerčního bankovníctví. Studenti se umí vyznat v bankovních produktech, které jsou nabízeny od komerčních bank.</p> <p>Charakteristika předmětu Předmět je spojen s teoretickým fungováním bank i s praktickými radami, jak zacházet s informacemi bankovních produktů. V případě porovnávání produktů by studenti měli vědět, kde a jak informace hledat a najít nejlepší řešení pro klienta. Přednáška je vedena formou monologu a cvičení formou dialogu (diskusí). V rámci tohoto předmětu se píše jeden zápočtový test a je zakončen ústní zkouškou.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 11 – Finanční matematika

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Finanční matematika (FINM)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem předmětu je doplnění teoretických znalostí z předmětu Bankovníctví do praxe. Studenti umí sestavit splátkový kalendář, ví, jakým způsobem financovat hypotéku, umí vysvětlit rozlišení hypotéka x úvěr, dokáží spočítat jednotlivá spoření.		
Charakteristika předmětu	Předmět je vyučován formou praktických příkladů, které lze kdykoliv uplatnit. Studentům je vysvětlena časová hodnota peněz, úročení, splátkové kalendáře, spoření, počítání výnosu a rizika portfolia či zopakování odpisů. Studenti by měli chápat způsob a princip výpočtu, kterým by měli být schopni sami si vypočítat jakoukoliv částku (ať už splátku či částku na spoření). Přednáška je vedena formou monologu, cvičení formou dialogu. Studenti během semestru píší 2 zápočtové testy a předmět zakončují úspěšně spočítaným komplexním příkladem. Následně by studenti měli splnit certifikaci spotřebitelského úvěru na základě předmětů Bankovníctví a Finanční matematika, která by prokazovala jejich odbornost.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 12 - Pojišťovnictví

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Pojišťovnictví (POJ)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je seznámit studenty s fungováním pojistného trhu. Studenti vědí, na co si mají dát pozor při uzavírání pojistných smluv, umí nastavit životní a neživotní pojištění a mají všeobecný přehled o pojistných podmínkách a poplatcích jednotlivých pojišťoven.</p> <p>Charakteristika Předmět je spojen s teoretickým fungováním pojišťoven i s praktickými radami, jak zacházet s informacemi pojistných produktů. V případě porovnávání produktů by studenti měli vědět, kde a jak informace hledat a najít nejlepší řešení pro klienta. Přednáška je vedena formou monologu a cvičení formou dialogu. V rámci tohoto předmětu se píše jeden zápočtový test a je zakončen zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 13 – Pojistná matematika

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Pojistná matematika (POJM)		
Typ předmětu		doporučený ročník /	3/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	POJ		
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	obhajoba případové studie		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem je prohloubit studentovy znalosti z pojišťovnictví. Student na základě podrobných informací a výpočtů sestaví plán, který se bude opírat o klientovy potřeby a přání (z hlediska pojistek), a jeho úkolem bude vybrat pro klienta nejlepší možnou variantu.		
Charakteristika předmětu	Předmět je zaměřen na praktické příklady z oboru pojišťovnictví. Studenti by měli znát způsoby a principy výpočtů životního a neživotního pojištění, a na základě těchto skutečností si sami zkusit navrhnout, v rámci případové studie, takové zajištění, které by bylo uplatnitelné v praxi, a které by oni sami navrhovali klientovi. Přednáška je vedena formou monologu a cvičení na základě dialogu. Předmět je zakončen obhajobou případové studie, na které student pracuje celý semestr v rámci cvičení.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 14 – Operační analýza

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Operační analýza (OA)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	1/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy, písemná zkouška			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem je studenty naučit převádět problémy z ekonomických procesů do matematických modelů, a pomocí softwaru tyto modely spočítat.</p> <p>Charakteristika předmětu Předmět obsahuje ekonomické problémy, které by se studenti měli naučit převádět do matematických modelů. Je důležité, aby studenti uměli řešit komplexní příklady na bázi celého podniku a uměli si spočítat přípravné fáze a průběh řízení projektů. Studenti se dostanou do role manažera, a ve zjednodušených modelech budou řešit jednotlivá témata pomocí softwaru. Přednášky jsou vedeny formou monologu a cvičení na základě dialogu. Studenti absolvují dva zápočtové testy a předmět je zakončen písemnou zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 15 – Rozhodovací modely

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Rozhodovací modely (RM)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod. 5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem je naučit studenty používat software pro řešení ekonomických problémů, a to na základě matematických modelů.</p> <p>Charakteristika Předmět navazuje na předměty Mikroekonomie, Operační analýza a Cenné papíry. Slouží pro zopakování teoretických znalostí a je jistým doplněním těchto předmětů, které lze využít v praxi. V rámci tohoto předmětu se studenti budou rozhodovat, vytvářet vlastní portfolio a zaobírat se dalšími ekonomickými jevy. Přednáška je vedena formou monologu, cvičení na základě dialogu. Studenti absolvují dva zápočtové testy a předmět je zakončen písemnou zkouškou.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 16 - Management

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Management (MAN)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	1/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	skupinové přípravy, prezentace		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem je poskytnout studentům informace o manažerských činnostech a dovednostech. Studenti si dokáží plánovat a organizovat svůj čas, pracují v týmech a umějí se sebezprezentovat.		
Charakteristika	Je to předmět, který má studentům předat základní dovednosti a schopnosti, který by měl manažer ovládat. Sami studenti si vyzkouší, jaké to je být v roli manažera, a to na základě skupinových příprav, které pak budou předvedeny v rámci cvičení. V rámci přednášek jim budou předány teoretické znalosti, které využijí do praxe. Přednášky jsou vedeny na základě monologu, cvičení formou diskuse. Studenti absolvují zápočet pomocí prezentace a předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 17 – Finanční analýza

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Finanční analýza (FA)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	3/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	obhajoba případová studie			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je seznámit studenty se základními finančními ukazateli. Studenti umí vysvětlit jednotlivé ukazatele, sestavit finanční plán a posoudit finanční zdraví či finanční tíseň podniku.</p> <p>Charakteristika Předmět propojuje teorii s praktickým využitím finanční analýzy podniku. Studenti získají teoretické znalosti, které aplikují ihned do praxe. Součástí tohoto předmětu je případová studie. Studenti si vyberou 2 podniky, které budou mezi sebou porovnávat na základě jednotlivých ukazatelů, které jim budou vysvětleny na přednášce. Přednáška je vedena formou monologu a cvičení na základě diskuse nad případovými studiemi. Studenti zápočet nepíší, udělí se jim na základě hotové případové studie a předmět je zakončen prezentací případové studie.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 18 – Daňový systém I

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Daňový systém I (DS/1)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	6	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je seznámit studenty s daňovým systémem a daňovým řádem v České republice. Studenti se postupně seznamují s jednotlivými zákony, ve kterých umí číst.</p> <p>Charakteristika Předmět by měl studentům poskytnout základní teoretický přehled o daňovém systému a jeho fungování v České republice. Tento teoretický základ je důležitý zejména v podobě lhůt, daňového a správního řízení. V rámci praktického využití se studenti seznámí s jednotlivými daněmi a jejich úpravami v jednotlivých zákonech. Přednáška je vedena formou monologu a cvičení na základě diskuse a vyhledávání informací v jednotlivých zákonech. Studenti absolvují jeden zápočtový test a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 19 – Daňový systém II

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Daňový systém II (DS/2)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	3/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	6 kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	DS/1		
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je studenty se znalostí jednotlivých zákonů naučit počítat jednotlivé daně a optimalizovat je. Studenti jsou schopni vyplnit jednotlivá daňová přiznání.</p> <p>Charakteristika Předmět navazuje na Daňový systém I. V rámci tohoto předmětu se studenti seznámí s jednotlivými daněmi na teoretické bázi, a poté je uplatní na cvičeních, kde budou počítány praktické příklady. Jednotlivé výpočty daní budou studenti schopni přenést do daňového přiznání. Přednášky jsou vedeny formou monologu a cvičení formou dialogu. Studenti absolvují 2 zápočtové testy a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 20 – Mzdové soustavy

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Mzdové soustavy (MZDS)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	3/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	4 kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem tohoto předmětu je umět vypočítat si mzdu na základě různých metod hodnocení a odměňování zaměstnanců, a podat daňové přiznání.</p> <p>Charakteristika Předmět je zaměřen na praktické využití různých metod odměňování ve firmách či ve státní sféře. Různé způsoby a metody jsou procvičeny na praktických příkladech, kde si studenti vyzkouší roli mzdových účetních. Přednášky jsou vedeny formou monologu a cvičení formou dialogu (praktických příkladů). Studenti absolvují jeden zápočtový test a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 21 – Informační technologie

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Informační technologie (IT)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	26s	hod. 5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet	Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	souvislý příklad		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je studenty naučit pracovat se základními softwary, které Microsoft nabízí. Studenti budou schopni upravit text, vypočítat funkce nebo vytvořit prezentaci.</p> <p>Charakteristika Předmět nabízí základní kurz informačního systému. Studenti se budou orientovat v MS Word, který je důležitý pro seminární či jiné práce, MS Excel, který jim pomůže např. při výpočtu ukazatelů a MS Power Point, díky kterému budou moci vytvořit prezentace. Tento předmět je zakončen souvislým příkladem.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 22 – Seminář k bakalářské práci

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Seminář k bakalářské práci (SEM/BP)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	3/ZS
Rozsah studijního předmětu	14s	hod.	kreditů
Prerevizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet	Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	aktivní účast		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem je studentům ulehčit přípravné a pokročilé fáze bakalářské práce. Studenti budou schopni formátování textu, vyhledávání odborných článků a publikací a správně citovat použitou literaturu.</p> <p>Charakteristika Předmět je nedílnou součástí bakalářského studia, díky kterému studenti budou schopni napsat bakalářskou práci snadněji, a který jim ušetří čas při vyhledávání informací. Předmět je zakončen na základě aktivní účasti.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 23 – Finance podniku

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Finance podniku (FINP)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	3/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem předmětu je studentům vysvětlit základní principy řízení podniku z pohledu financí. Studenti by na základě tohoto předmětu měli vědět, jaké je optimální řešení z pohledu investic, řízení aktiv a dluhů.		
Charakteristika	Předmět je důležitý z hlediska řízení podniku. Každý správný podnikatel by o svém podniku měl vědět, jak hospodaří, kde jsou příležitosti na trhu a naopak. Studenti teoretické znalosti budou aplikovat do praktických příkladů, které se jim dostanou na jednotlivých cvičeních. Přednáška je vedena na základě monologu a cvičení na základě dialogu (praktických příkladů). Studenti absolvují 2 zápočtové testy a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 24 - Psychologie

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Psychologie (PSY)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod. 5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	sebe prezentace		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem předmětu je pochopení člověka z hlediska jeho chování v práci, vůči penězům a vůči druhým lidem. Studenti by měli být schopni rozpoznat, s jakým typem člověka komunikují a na základě toho přizpůsobit verbální a neverbální komunikaci.		
Charakteristika	Předmět obsahuje praktické příručky z pohledu psychologie. Je důležitý nejen pro budoucí manažery a vedoucí pracovníky, ale pro všechny, kteří přichází do kontaktu s lidmi. Obsahem je pochopit druhého člověka a přizpůsobit se jeho chování, které je důležité z hlediska komunikace. Přednáška je vedena formou dialogu a cvičení na základě dialogu, popřípadě formou skupinových příprav studentů. Studenti absolvují zápočet na základě sebe prezentace a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 25 – Obchodní dovednosti

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Obchodní dovednosti (OBD)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	3/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	4	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	prezentace, skupinové práce			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je připravit studenty na obchodní jednání se zákazníkem. Pomocí trénování najdou způsob komunikace s klientem a naučí se praktické příručky potřebné pro obchod.</p> <p>Charakteristika Předmět je praktickým návodem ke zdárnému obchodování se zákazníkem (klientem). Studenti budou rozděleny do skupin a na základě jejich přípravy si sami vyzkouší být v roli obchodníka či klienta. Přednášky jsou vedeny formou dialogu a cvičení na základě diskuse. Studenti absolvují zápočet na základě prezentace a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 26 – Osobní a rodinné finance

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Osobní a rodinné finance (ORF)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	3/LS
Rozsah studijního předmětu	32s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	prezentace		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je pochopit finanční plánování rodiny. Primárním cílem je tvorba takového finančního plánu, který by rodinu zajistil proti případným rizikům. Finanční plán by měl myslet na krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé rezervy, myslet by na budoucí výdaje, jako jsou výdaje na bydlení, děti a na rentu.</p> <p>Charakteristika Předmět je celkovým spojením teoretických znalostí ze světa financí. Studenti by na základě toho měli pochopit plánování a financování rodin či jednotlivců. Předmět je veden formou diskuse a je zakončen prezentací.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 27 – Kariérní poradenství

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Kariérní poradenství (KP)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	26s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	pohovor		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem předmětu je uvědomit si, co studenti očekávají od zaměstnání/podnikání, a kam chtějí směřovat. Pomocí předmětu budou schopni sestavit si životopis a absolvovat pohovor.</p> <p>Charakteristika Předmět obsahuje praktické příručky do života, jako jsou příležitosti (podnikání x zaměstnání), psaní životopisu, motivačního dopisu, motivace, komunikace a pohovor. Studentům se na konci semestru představí firmy. Každý student si na závěr tohoto předmětu zvolí 3 firmy z firem, které jim byli představeny, a do kterých si půjdou vyzkoušet pohovory. Jedna nebo více firem si tohoto studenta vybere, ale on se musí rozhodnout pouze pro jednu z nich, do které bude docházet alespoň po dobu svého studia. Pohovorem a přijetím do jedné z firem je tento předmět zakončen. Předmět je veden formou diskuse.</p>		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 28 - Matematika

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Matematika (MAT)			
Typ předmětu			doporučený ročník / semestr	1/ZS
Rozsah studijního předmětu	26p + 26s	hod.	5	kreditů
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška		Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	2 zápočtové testy			
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Stručná anotace předmětu	<p>Cíl Cílem je pochopit matematické souvislosti, které jsou základem pro ekonomické obory.</p> <p>Charakteristika Předmět obsahuje matematické operace. Studentům budou poskytnuty takové informace, které využijí v dalších předmětech, a to jsou např. matice nebo derivace. Přednášky jsou vedeny formou monologu a cvičení na základě dialogu (příkladů). Studenti absolvují 2 zápočtové testy a samotný předmět je zakončen písemnou zkouškou.</p>			

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 29 – Řízení lidských zdrojů

B-III – Charakteristika studijního předmětu			
Název studijního předmětu	Řízení lidských zdrojů (RLZ)		
Typ předmětu		doporučený ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	28p + 28s	hod.	5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence			
Způsob ověření studijních výsledků	zkouška	Forma výuky	přednáška, seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta	zápočtový test, skupinové práce		
Garant předmětu			
Zapojení garanta do výuky předmětu			
Vyučující			
Stručná anotace předmětu			
Cíl	Cílem je studentům představit roli manažera v personální činnosti. Studenti chápou základní principy přijímání, vedení a vytváření prostředí pro zaměstnance.		
Charakteristika	Předmět seznamuje studenty s jednotlivými činnostmi personálního manažera. Studentům je poskytnut teoretický základ, které uplatňují na cvičeních pomocí skupinových příprav. Přednáška je vedena formou dialogu a cvičení na základě dialogu, popřípadě skupinových příprav studentů. Studenti absolvují jeden zápočtový test a samotný předmět je zakončen ústní zkouškou.		

Zdroj: Přepřacováno autorem (Národní akreditační úřad)

Příloha 30 – Rozpočet – letní semestr, 1. ročník

Letní semestr - 1. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujících (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočet dle úvazků/měsíc	Přepočet dle semestru (14 týdnů)
Finační účetnictví	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	48 614,01 Kč
Obchodní angličtina (2. část)	Ph.D.	ne	ano	zkouška	23	asistent	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč	7 081,51 Kč	23 132,94 Kč
Management	doc., Ph.D.	ano	ano	zkouška	27, 23	docent, ostatní	93 252,50 Kč	124 958,35 Kč	32 311,23 Kč	105 550,02 Kč
Makroekonomie	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	48 614,01 Kč
Operační analýza	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	48 614,01 Kč
Celkem										274 524,98 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 31 – Rozpočet – zimní semestr, 1. + 2. ročník

Zimní semestr - 1. + 2. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujících (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočet dle úvazků/měsíc	Přepočet dle semestru (13 týdnů)
Bankovníctví	Ph.D., Ph.D.	ano	ano	zkouška	35, 35	asistent, ostatní	49 610,00 Kč	66 477,40 Kč	23 267,09 Kč	70 576,84 Kč
Obchodní angličtina (3. část)	Ph.D.	ne	ano	zápočet	19	asistent	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč	5 849,94 Kč	17 744,83 Kč
Právo v podnikání	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	12 490,88 Kč	37 888,99 Kč
Psychologie	Ph.D., Ph.D.	ano	ano	zkouška	23, 23	ostatní, ostatní	53 266,00 Kč	71 376,44 Kč	16 416,58 Kč	49 796,96 Kč
Finanční matematika	doc., Ph.D.	ano	ano	zkouška	27, 23	docent, asistent	89 596,50 Kč	120 059,31 Kč	31 184,45 Kč	94 592,83 Kč
Cenné papíry	Ph.D., Ph.D.	ano	ano	zkouška	23, 23	odborný asistent, ostatní	58 364,00 Kč	78 207,76 Kč	17 987,78 Kč	54 562,93 Kč
Celkem za 1. ročník zimního semestru										199 548,63 Kč
Celkem za 2. ročník zimního semestru										325 163,39 Kč
Celkem										524 712,02 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 32 – Rozpočet – letní semestr, 1. + 2. ročník

Letní semestr - 1. + 2. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujícího (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočtené dle úvazků/měsíc	Přepočtené dle semestru (14 týdnů)
Finanční trhy	Ph.D., Ph.D.	ano	ano	zkouška	23, 23	odborný asistent, ostatní	58 364,00 Kč	78 207,76 Kč	17 987,78 Kč	58 760,08 Kč
Pojišťovnictví	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	12 490,88 Kč	40 803,53 Kč
Daňový systém I.	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	12 490,88 Kč	40 803,53 Kč
Řízení lidských zdrojů	doc., Ph.D.	ano	ano	zkouška	27, 23	docent, ostatní	93 252,50 Kč	124 958,35 Kč	32 311,23 Kč	105 550,02 Kč
Rozhodovací modely	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	48 614,01 Kč
Celkem za 1. ročník letního semestru										274 524,98 Kč
Celkem za 2. ročník letního semestru										294 531,17 Kč
Celkem										569 056,15 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 33 – Rozpočet – zimní semestr, 1. + 2. + 3. ročník

Zimní semestr - 1. + 2. + 3. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujících (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočtené dle úvazků/měsíc	Přepočtené dle semestru (13 týdnů)
Pojistná matematika	doc.	ano	ano	zkouška	50	docent	66 619,50 Kč	89 270,13 Kč	44 635,07 Kč	135 393,03 Kč
Obchodní dovednosti	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	12 490,88 Kč	37 888,99 Kč
Finance podniku	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	45 141,58 Kč
Daňový systém II.	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	12 490,88 Kč	37 888,99 Kč
Seminář k bakalářské práci	Ph.D.	ne	ano	zápočet	19	asistent	22 977,00 Kč	30 789,18 Kč	5 849,94 Kč	17 744,83 Kč
Celkem za 1. ročník zimního semestru										199 548,63 Kč
Celkem za 2. ročník zimního semestru										325 163,39 Kč
Celkem za 3. ročník zimního semestru										274 057,43 Kč
Celkem										798 769,44 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 34 – Rozpočet – letní semestr, 1. + 2. + 3. ročník

Letní semestr - 1. + 2. + 3. ročník										
Předmět	Akademický titul	Přednáška	Seminář	Způsob ověření	Úvazek vyučujícího (%)	Kvalifikační struktura ak. pracovníků	Průměrná měsíční mzda	Superhrubá mzda/měsíc	Přepočtené dle úvazků/měsíc	Přepočtené dle semestru (10 týdnů)
Mzdové soustavy	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	34 724,29 Kč
Osobní a roidnné finance	Ph.D.	ne	ano	zkouška	23	ostatní	26 633,00 Kč	35 688,22 Kč	8 208,29 Kč	19 152,68 Kč
Finanční analýza	Ph.D.	ano	ano	zkouška	35	odborný asistent	31 731,00 Kč	42 519,54 Kč	14 881,84 Kč	34 724,29 Kč
Celkem za 1. ročník letního semestru										274 524,98 Kč
Celkem za 2. ročník letního semestru										294 531,17 Kč
Celkem za 3. ročník letního semestru										88 601,26 Kč
Celkem										657 657,41 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování